

SLOVENSKI LIST

Naročnina: Za Ameriko in za celo leto \$ arg. 6.—; za pol leta 3.50; Za druge dežele 2.50 USA-Dolarjev.

Registro Nacional de la Propiedad Intelectual No. 032878.

PERIODICO DE LA COLECTIVIDAD YUGOESLAVA

Dirección y Administración: Gral. César Díaz 1657, U. T. 59-3667 Bs. Aires

AÑO (Leto) VIII.

BUENOS AIRES, 4 de Diciembre (decembra) 1937 Núm. (štev.) 48

POSAMEZEN IZVOD: 10 ctvs.

LIST IZHAJA OB SOBOTAH
Rokopisi se ne vračajo

TRUD NE SME BITI ZASTONJ

Za vsak narod in tako tudi za naše izseljstvo je največje važnosti, bodisi za kulturni ali gospodarski napredek, medsebojna strpnost in spoštovanje. O tem smo v izseljstvu že zelo mnogo pisali in govorili ter končno tudi dosegli, da med nami ni več onega nasprotovanja, kot ga je bilo v začetku našega priseljevanja, v kljub dejstvu, da bi se vsakemu človeku moralo zdeti, da bi nas ravno tujina morala združiti. Dobili so se pač ljudje, ki so skušali evropske strankarske mržnje tudi med naše izseljence zanešati ter se jim je to deloma tudi posrečilo. Sedaj pa, kot smo prej rekli, se je položaj precej na bolje obrnil ter lahko začnemo resno misliti na izboljšanje naših kulturnih ustanov in gospodarstva.

Najprej smo se odločili, in bo vsak priznal, da je za večji uspeh tudi najbolj važno, za povečanje in razširjenost "Slovenskega lista". Razpisali smo veliko kampanjo ter doleteli lepo prvo nagrado, ki jo bo deležen eden izmed naročnikov; naj bo to kdorkoli, mu srečo že sedaj privoščimo.

"Slovenski list" je potreben tovariš in tolmač vsakemu slovenskemu izseljencu ter izseljenki, kajti naš list je neodvisno glasilo in zato popolnoma nepristransko piše o svetovnih, jugoslovanskih, manjšinskih ter izseljenskih vprašanjih. Obstoj S. L. je popolnoma odvisen od zanimanja zanj od strani naših izseljencev. Tako je tudi prav.

Razni svetovni politični in verski nazori imajo gotovo svoje simpatizante tudi med našimi izseljenci, kar ni navsezadnje nič slabega, dokler ne prehaja v nestrpnost in strast. Če vsak z lastno pametjo misli o vsem, kar se dogaja blizu njega ali pa daleč, ne bo mogel zgrešiti pravega cilja ter delati proti lastnim interesom in proti koristim svojega sotrpina. Zato je naše mnenje nespremenjeno, da je lahko vsak človek koristen, če le hoče po svojem notranjem prepričanju dobro sočloveku; nikakor ni potrebno, da ima za to kakšno posebno politično barvo.

V notranje zadeve Jugoslavije se ne spuščamo, ker smo mnenja, da bodo notranja vprašanja tudi brez nas rešili končno tako, kakor bo narod doma sam hotel. Vestno in nepristransko pa poročamo o vseh važnejših dogodkih v naši državi. Pazljivo spremljamo tudi zunanjo politiko, predvsem v kolikor se Jugoslavije tiče, ker vemo, da kakršnakoli nesreča Jugoslavije, bi bila tudi naša nesreča.

Glede jugoslovanske manjšine pod Italijo je "Slovenski list" vedno zavzemal jasno in odločno stališče; dobro vemo, da se sami ne bomo izpod fašističnega jarma nikoli rešili, pač pa bo naše vprašanje rešeno naknadno z drugimi perečimi svetovnimi problemi, ki vpijejo po rešitvi. Trdno verujemo v pravičnost in z naše strani ter po naših močeh tudi doprinašamo svoj del, da bo prej ali slej zavladala na svetu. Zato pa je potrebno, da narodno živimo, gojimo ljubezen med seboj v izseljstvu, do naših doma in do na-

Soglasnost med Anglijo in Francijo

OKREPITEV SPORAZUMA MED PARIZOM IN LONDONOM — VAŽNOST POTOVANJA FRANCOSKEGA ZUNANJEGA MINISTRA PO SREDNJI EVROPI IN BALKANU — ALI SE DEMOKRATIČNE DRŽAVE PRIPRAVLJAJO NA REAKCIJO PROTI OSVOJEVALNI POLITIKI FAŠIZMA?

Brž po vojni je bila nekaj let Francija na čelu evropske politike, potem pa je Anglija zavzela njeno mesto ter ga obdržala do danes. Z neuspešnimi sankcijami proti Italiji za časa abesinske vojske je angleški ugled trpel ter stopa Francija ponovno v ospredje. Da je Anglija močno izgubila na svojem prestižu in vplivu, opazimo tudi pri onih državah, ki so bile za časa sankcij odločno na njeni strani. Četudi so tvegale svoje lastne trgovinske koristi, kot na primer Jugoslavija; odločile so se, da bodo v bodoče posvečale skrb predvsem svojim lastnim brigam in so s tega razloga navezale gospodarske stike z vsemi veseličami bodisi demokratičnimi ali fašističnimi.

Anglija se prav dobro zaveda, da ji je njena vodilna zvezda v evropski politiki zelo obledela, kajti njene sankcije niso mogle preprečiti udejstev roparskega načrta v Afriki. Opravičuje jo sicer vzrok, da za vojno ni bila pripravljena in se je šele sedaj začela oboroževati, posebno na morju in v zraku.

Medtem pa je v zadnjem času francoska diplomacija postala zelo agilna v evropski politiki. Najprej so se Francozi v Londonu z Angleži domenili, da bosta Francija in Anglija v vseh zunanje-političnih vprašanjih enotno nastopali, nakar se je francoski zunanji minister Delbos odpravil na obisk po vseh državah Male antante in Balkanskega pakta in v Poljsko. Francija si obeta od tega poseta popoln uspeh, tembolj, ko je Anglija izjavila, da je uspeh Francije obenem tudi njen uspeh, kar zelo mnogo pomeni.

Kot vemo, obstoja politična in vojaška zveza Pariz-Praga-Moskva, ki se je sedaj podaljšala še do Londona. Če bo Delbosovo potovanje rodilo uspeh, kar je pričakovati, bo evropska demokracija lahko prič-

ela z izvajanjem bolj energične politike kot jo je priporočal v znanem kilaškem govoru tudi predsednik Združenih držav Roosevelt, rekoč, da bi demokracija morala na vsak način ukrotiti tiste rogovileže, ki vznemirjajo svet ter ga odvrčajo od napredka in blagostanja. Omeniti moramo tudi, da se je s povratkom znanega politika in komponista Paderevskega v svojo domovino tudi na Poljskem pričela nova doba, ki pomeni zblizanje med Slovani. Delbos bo torej tudi tam našel najugodnejša tla.

Fašistični načrti

Francosko časopisje trdi, da se hoče Nemčija na nekaterih obalah Južne Afrike lepo utrditi ter nekega dne narediti isto, kot je naredila Italija z Abesinijo. In še več: da imata Italija in Nemčija v načrtu zavladati celemu afriškemu kontinentu, odkoder bi obe črpali surovine za svoje fašistične imperije.

Veliko špansko kolonijo v Afriki Italija in Nemčija že imata takorekoč v svojih rokah: Španski Maroko. Če zmaga Franco v Španji, tedaj je fašistična namera obenem v Španji in njenih kolonijah izvršena; če bi pa zmagali republikanci, tedaj bi Nemčija in Italija podprli z vsem potrebnimi generali Franca, da bi obdržal mandat nad špansko afriško kolonijo. Angleži se tega prav dobro zavedajo, zato so poslali k revolucionarni vladi posebnega zastopnika, da bi z obljubami in denarjem pridobil Franca na angleško stran. Če pa bi se to ne posrečilo, tedaj bi ne kazalo drugega kot s silo vreči Franca tako iz Španije kakor tudi iz Afrike, a je Mussolini za ta slučaj že zavzel vojaške pozicije, da bo svojega varovanca branil ter da se bo za svojo izgubo v Španji okoristil pa s špansko kolonijo Maroko.

Nemčija in Italija imata poleg kolonialne politike tudi domačo evropsko, o kateri smo našim čitateljem že parkrat obširneje poročali. V svetovnem tisku se vedno bolj utrjuje mnenje, da je os Rim-Berlin, ki so jo podaljšali do Tokija ter jo krstili za protikomunistično zvezo, veliko bolj nevarna angleškim in francoskim interesom kot pa Rusija. Tega mnenja je tudi moskovska "Pravda", ki pravi, da šele če bi se posrečilo fašizem, da v Angliji in Franciji — nekaj poizkusov že imamo v Franciji — zlezejo na krnilo, bi vsa teža fašističnega bloka padla na Rusijo in Kitajsko, ki imata neizmerne prirodne zaklade.

Fašizem brez ropanja tuje zemlje in zaslužnjaja tujih narodov nima obstoja. Vprašanje je le, koliko časa bo nefašistični svet mirno gledal to ropanje. Ali bodo velike demokratske države res čakale in odlašale, dokler se bo fašizem tako

ojačil, da bo postal tudi njim samim nevaren?

Nekoliko upanje je, da se to ne bo zgodilo. Morda imajo prav oni, ki mislijo, da se je tudi Anglija naveličala ter se sedaj sporazumela s Francijo za reakcijo. Če je to res, potem je sedanje popotovanje francoskega zunanje ministra izredne važnosti.

JUGOSLAVIJA NI PRIZNALA FRANCA

Nekateri listi so v sredo zvečer priobčili vest, da je Jugoslavija uradno priznala Francovo revolucionarno vlado. Vsak, ki le količkaj pozna smernice jugoslovanske zunanje politike, je moral takoj vedeti, da ta časopisna vest ni osnovana. In res se je to izkazalo že naslednjega dne, ko so jutranji listi prinesli pojasnilo: Jugoslavija ni nikakor priznala španske revolucionarne vlade, marveč je v Salamanki akreditirala samo svojega trgovskega agenta, kakor je to storila pred nedavnim na pr. tudi Anglija. Ta trgovski predstavnik nima nobenih diplomatskih nalog ali pooblastil, marveč ima samo ščititi koristi jugoslovanske izvozne trgovine v krajih, kjer imajo revolucionarji oblast. Naravno je, da je tudi Franco poslal v Beograd svojega trgovskega zastopnika, o kakšnem navezanju diplomatskih stikov med Jugoslavijo in vlado v Salamanki pa ni govora, ker vzdržuje beograjska vlada slej ko prej normalne odnose z barcelonsko vlado.

Socialna politika belgijske vlade

Kakor je čitateljem znano, so v Belgiji menjali vlado. Van Zeeland se je moral umakniti zaradi brezobzirne gonje, ki jo je proti njemu vodilo opozicijsko časopisje na način, ki je žalil ne samo njegovo čast, marveč zadeval tudi njegovo poštenje. Van Zeeland, ki je bil Belgijo rešil fašistične nevarnosti, je odstopil, da bo mogel prostih rok obračunati pred sodiščem s svojimi nasprotniki.

Novo vlado je sestavil Pavel Emil Janson, ki je pretekli terek obrazil program svojega kabineta. Iz vladne deklaracije je razvidno, da posveča nova vlada največjo skrb socialnim vprašanjem, nadaljujoč delo, ki ga je bil započel van Zeeland in ki je dokaz, da je mogoče tudi brez diktatur in revolucij, namreč v zdravi demokraciji doseči socialna izboljšanja.

Glavne točke programa Jansonneve vlade so: Uvedba obveznega zavarovanja proti brezposelnosti; zvišanje starostnih pokojnin; revizija življenjskega zavarovanja; znižanje delovnega urnika v nevarnih industrijah ob ohranitvi sedanjih plač in preprečitev naraščanja cen

Čemu rabi Nemčija kolonije

Z vedno večjo vztrajnostjo zahteva Nemčija, da se ji vrnejo kolonije, ki jih je morala odstopiti Angliji in Franciji po izgubljeni vojni leta 1918. Izgleda, da se okrog tega vprašanja suče sedaj vsa nemška zunanja politika in da je tudi Hitler govoril predvsem o kolonijah, ko ga je obiskal lord Halifax, ki ga je bila Angleška vlada poslala v Nemčijo, da bi Hitlerju "potipal žilico".

Zanimiv članek je v zvezi s tem vprašanjem napisal francoski izvedenec v pomorskih vprašanjih, La Bruyere, v listu "Petit Parisien". Pravi, da Nemčija trdi, da so ji kolonije potrebne zaradi sirovin in da se reši iz gospodarskih stisk, v katerih se sedaj nahaja. La Bruyere trdi, da je to le preteza, pod katero se skrivajo drugi nameni. Nobena bivša nemška kolonija ni taka, da bi mogla pomeniti za Nemčijo rešitev vprašanja sirovin. Nemčija hoče nekaj drugega: dobiti hoče ob zapadni afriški obali varna oporišča za svojo vojno brodoge, ki bi imelo nalogo potapljanja angleške in francoske ladje prihajajoče z Daljnega vzhoda, "ko izbruhne bodoča vojna". Pisec pravi, da se ne Franciji ne Anglija ne bosta mogli posluževati Sueskega prekopa, ko bo izbruhnil konflikt, ker bo plova po Sredozemskem morju prenevarna. Odločiti se bosta morali za mnogo daljšo pot okrog Afrike, kjer ni nobenega, ne italijanskega ne nemškega pristanišča. Na to pot bi Nemčija, ki je pogodbeno povezana z Italijo in Japonsko, rada spravila svoje podmornike in druge vojne ladje, ker bi samo tako mogla upati, da Angliji in Franciji onemogoči zvezo z Južno Afriko, Avstralijo in Vzhodom, zvezo, ki je — predvsem za Anglijo — življenjskega pomena.

Le Bruyere prihaja seveda do zaključka, da bi francoska in angleška vlada zelo neprevidno postopali, če bi ugodili nemškimi željam in tako pomagali fašističnemu "raju" pri njegovih načrtih.

DR. STOJADINOVIĆ POJDE V RIM

Predsednik jugoslovanske vlade dr. Milan Stojadinović bo prispel 6 decembra v Rim, kjer bo ostal tri dni. Vrnil bo s tem obisk, ki mu ga je letos naredil v Beogradu italijanski zunanji minister Ciano, ko je šel v našo prestolnico podpisat sporazum glede ureditve odnošajev med Jugoslavijo in Italijo. Pred povratom v domovino, si bo dr. Stojadinović ogledal razna milanska industrijska podjetja.

SPORAZUM MED II. IN III. INTERNACIONALO

Zastopniki socialistične II. internacionale in komunistične III. in življenjskih potrebščin. Vlada bo spoštovala pravice Flameev do popolne enakopravnosti in do svobodnega razvoja njihove posebne kulture.

Argentinske vesti

DR. ORTIZ - PREDSEDNIK

Prejšnji četrtek se je sestal parlament, da potrdi predsedniške volitve in proglasi za novega državnega predsednika dr. Carlosa Ortiza, za podpredsednika pa dr. Castilla. Kakor smo že prej poročali, so skušali radikali in socialisti preprečiti sklepčnost parlamentarne seje, a se je njihov poskus popolnoma izjaloval iz dveh razlogov: predvsem, ker je skupščina sklenila, da je za sklepčnost zadostna nadpolovična večina, potem pa tudi zato, ker se niso vsi radikalski poslanci hoteli pokoriti sklepu osrednjega izvršnega odbora stranke, ki je bil sklenil, da se noben radikal ne sme udeležiti seje. Dočim jih je nekaj šlo "na izlet" v Montevideo, so drugi radikali šli na sejo, ki je v največjem redu opravila svoj posel in proglasila novega predsednika republike.

V radikalski stranki pa je spor zaradi te seje zasejal seme razdora, ki prav gotovo ne bo koristilo njenemu razvoju in njenemu položaju.

SUSA V SEVERNIH POKRAJINAH

Kljub temu, da je v zadnjem času padlo nekaj dežja v severnih pokrajinah republike, se pa splošno stanje le ni bistveno spremenilo, ker je v suhi zemlji voda kar izginila. Cele naselbine so brez vode. V Provinciji Santiago del Estero, o kateri smo že večkrat pisali, so mnogi kmetje popolnoma zgubili pridelek, živinorejci pa svojo živino. Banco de la Nación prejema iz te pokrajine vsak dan mnogo prošenj za podaljšanje roka zapadlih dolgov, ker je ljudem nemogoče izpolniti prevzete obveznosti.

VLADNE PALACE NE BODO SE PODELI

V torek so začeli podirati nekatere pritliklave vladne palače, ki so bile zgrajene na strehi, na takozvani azoteji "Casa Rosada", in ki so bile vse prej kakor estetične. Palače same pa menda ne bodo še tako kma-

ternacionalse so pretekle dni podpisali v Moskvi sporazum, katerega besedilo ni še znano, a ki bo, kakor zglada, pomenil konec hudih nasprotstev, ki so doslej obstojala med obema delavskima zvezama. Sovjetska komunistična delavska organizacija je bila edina izmed levičarskih delavskih združenj sveta, ki ni hotela pristopiti k amsterdamski II. internacionali.

in podrlji, kakor je v začetku kazalo, marveč bodo razna ministrstva imela še nadalje tam svoj sedež.

NOVI STROJI ZA "MUNDO"

Tuajšnji zelo razširjeni dnevnik "El Mundo" je naročil nove rotacijske stroje. Na parniku "Sultan Star" se vozita semkaj dva angleška strokovnjaka, ki bosta vodila in nadzirala postavitev teh strojev.

VROČINA JE PRITISNILA

Oktober in november sta bila letos nenavadno hladna. Sedaj pa je le začela pritiskati vročina in v torek je toplomer zlezel kar na 31,5 stop. v senci. Bil je to najbolj vroči dan v novembru. Lani se je vročina bolj mudilo, ker je že 12. novembra 1936 toplomer pokazal 32 stopenj. Za razdovedneže naj povemo, da je bil v preteklem poletju najbolj vroč dan 26. februar s 36 stopnjami vročine.

Radi vročine je bila pretekli torek seveda tudi poraba vode velika: 1,054,734 kubičnih metrov so je iztočili Buenaosairesčani. Kopalnice so tudi iznenada oživila te dni in tako v Buenos Airesu kakor v bližnjih krajih se je mnogo ljudi šlo hladiti v Río de la Plata.

POČITNICE V NECOCHEI

V sredo se je odpeljalo proti Necochei 650 šolskih otrok, ki so slabotnega zdravja; tam bodo na državne stroške uživali počitnice ob morju. Tej prvi skupini bodo sledile še druge. Društvo za pobijanje jetike je sklenilo tako izpopolniti tamošnjo počitniško kolonijo, da bo v njej mesta za 4.500 otrok.

TUDI NA PLOČNIKU JE NEVARNO

Niti na pločniku ni človek več varen! Tako si mora misliti človek, ko čita, kaj se je pripetilo 71-letnemu starčku, čistilecu čevljev Juanu Vidalu. Dremal je pri svojem stolčku na pločniku enega izmed vogalov na križišču ulic Caseros in Zabala, ko je iznenada pridrvel po Caserosu omnibus 56, čigar šofer je bil zgubil oblast nad vozilom, tako da je omnibus nevarno kolebal na levo in desno. In tako se je zgodilo, da je vozilo zašlo na pločnik in stisnilo ubogega starčka na tako hud način, da je revež precej umrl. Šoferja so aretirali. Imenuje se Felipe Leiva in bo sodniku odgovarjal, zakaj ni ustavil vozila, ko je videl, da je izgubil smer.

NEVARNE ŠALE

Isidro Villordo, star 33 let, Eleuterio Cardoso, star 31 let, in Miguel Gutiérrez, star 28 let, so v ponedeljek popivali po raznih beznicah na Avenidi Leandro N. Alem. Alkohol jih je spravil v tako dobro voljo, da so začeli briti norce eden iz drugega. Villordo pa si je menda dovolil nekoliko prehudo šalo, ki je Cardoso tako razburila, da je fanta pozval na korajžo, in sicer na ulico. Res sta šla ven in se začela tam suvati, dokler ni Cardoso izvelkel iz pasu dolg nož in ga zasadil Villordu v trebuh. Ranjeni je začel hudo vpiti in priklical je tem stražnika, ki je oba Villardova tovariša aretiral, ranjenega fanta pa je dal prepeljati v bolnišnico Rawson. Tu se je šale pokazalo, kako hude posledice utegne imeti šala: Villordu namreč niso mogli več rešiti življenja in je revež kmalu izdihnil.

SMRTNI PADEC Z LESTVE

Francisca Priggioni, stara 21 let, oskrbnica šole v ul. Tequendama 3757, je hotela v torek obesiti na zid šolske sobe neko podobo. Postavila si je lestvo in ko je bila že na njej, se je lestva nenadoma izpodnesla in dekle je tako nesrečno padlo, da si je razbilo glavo. V obupnem stanju so jo prepeljali v bolnišnico Ramos Mejía, kjer je kljub takojšnji zdravniški pomoči kmalu umrla.

DRAGI LOTERIJSKI LISTKI

Listki za božično "veliko" loterijo so že v razprodaji in dasi jih je letos mnogo več nego lani, ker se bosta letos zrežali dve serji, katerih vsaka ima za glavni dobiček 2 milijona pesov, so listki mnogo dražji nego bi smeli biti. Prodajajo se po približno 15 pesov, dočim bi njihova cena ne smela biti višja od 12,60. Nekateri listki so začeli s kampanjo proti temu navajanju cen s strani razprodajalcev. Pravijo, da je prekupčevanje z loterijskimi listki nekako monopolizirano in da zaslužijo oni, ki imajo to trgovino v rokah, letno svojih 30.000.000 pesov. Nič ne vemo, ali bo ta kampanja imela kaj uspeha. Na listkih samih je tiskano, da je prepovedano prodajati jih dražje, nego je na njih navedeno, a za to prepoved se nihče ne zmeni. In kar je še najbolj zanimivo, je to: da ima uprava državne loterije svojih dvanajst inšpektorjev, ki prejema po 600 pesov mesečne plače za to, da pazijo na razprodajalce in preprečijo, da bi listke prodajali po nedovoljenih cenah...

PROSLAVA ZEDINJENJA

V soboto 4. dec. se bo vršila v dvorani "CENTRO ALMACENEROS" ul. Pte. LUIS SAENZ PEÑA 242 (dve dvadri od trga Congreso)

Svečana proslava Zedinjenja

V KORIST JUGOSLOVANSKIH SOL

S P O R E D :

1. ARGENTINSKA HIMNA — Orkester.
2. JUGOSLOVANSKA HIMNA — Jadran
3. POZDRAVNI GOVOR
4. SKUPNE VAJE ČLANOV — Sokol Bs. Aires I in Sokol Dock Sud—Boca
5. DEKLAMACIJE — Deca šole Dock Sud
6. "IZ BRATSKOG ZAGRLJAJA" — Jadran
7. PROSTE VAJE — Deca Sokola Dock Sud—Boca
8. DEKLAMACIJE — Deca šole La Paternal
9. "BRAČA" — Deklam. (Sokol Bs. Aires I)
10. "BALONČKI" — Pleše Irena Vidmarjeva (Tabor)
11. "U BOJ, U BOJ!" — Jadran in Tabor
12. PROSTE VAJE — Moška deca Sokola Dock Sud—Boca
13. "MORJE ADRIJANSKO" — Tabor
14. DEKLAMACIJA — Katica Struhala (Sokol Dock Sud—Boca)
15. VAJE NA BRADLJI — Sokol Buenos Aires I

SREČKANJE — PROSTA ZABAVA — PLES DO JUTRA

ZAČETEK OB 9,30 ZVEČER

VSTOPNINA: Moški \$ 1,50, ženske prosto

DROBNE VESTI

Iz Rusije poročajo, da ne sme biti s prihodnjim letom niti enega analfabeta, to je, da ne bi znal pisati in čitati. Če se bo res zgodilo, potem bo Rusija ena najbolj kulturnih držav na svetu.

Španski fašisti so napravili veliko propagando po vseh tujezemnih listih, ki so naklonjeni fašizmu. Franco je dejal, da časopisna vojska mnogo gokrat še več zaleže kot pa topovska ali plinska. Upamo pa, da ljudstvo ne bo nasledilo spretni fašistični propagandi.

Francoski desničarski zarotniki, ki so hoteli zanetiti revolucijo v deželi, so bili razpredli prav gostomogoče sklepati na podlagi dosedanje preiskave. Mnogo vplivnih oseb je bilo aretiranih. Vodja zarote je bil menda inženir Deloncle, v čigar službi je bil tudi vpokojeni general Duseigneur, bivši glavni ravnatelj vojnega letalstva. Aretirani so bili tudi grof Pozzo di Borgo, tajnik fašističnega voditelja De la Rocque-a. Domnevajo, da je bila zarotniška organizacija v zvezi z neko tujo državo.

Kolonijalno politiko vodi vsaka evropska država na svoj način: — dočim so Italijani z ognjem in mečem "ukrotili" Libijce, uporablja Francija napram svojim kolonijal-

nim prebivaleem, ki so se v Severni Afriki začeli puntati pod vplivom tuje propagande, povsem drugačna sredstva: sklenila je začeti z velikimi javnimi deli, da izboljša gospodarski položaj kolonij, objavila bo poseben zakon za zaščito kmetovalcev, izboljšala plače in tako dalje.

Na paraguayski vojni ladji "Coronel Martinez" je v pristanišču Antequera nastala eksplozija, radi katere je 21 mož posadke izgubilo življenje; vzgala se je bila nafta.

Letalo nemške družbe "Lufthansa" je v Croydonu zadelo v hangar ter se vzgalo. Trije piloti, ki so se v njem vozili, so zgoreli med plamenj.

Prvi avtomobil, izdelan iz samega aluminija, so preizkusili pretekle dni v Dortmundu. Sestavljen je iz malih delov tako, da ga je v slučaju poškodbe lahko popraviti. Preizkušeno je haje dobro prestal in bodo sedaj začeli izdelovati taka vozila v večjem obsegu.

Avstrijska vlada je objavila dekret, ki določa, da bodo morali peki mešati odslej med pšenično moko tudi krompirjevo moko za izdelavo kruha; bel kruh bo moral vsebovati 2 od sto, črn kruh pa 4 od sto krompirja.

Strasen zločin so izvršili neznanj tolovaji v vasi Brezniku pri Banjaluki: vdrli so ponoči v hišo, kjer je spalo sedem članov družine, ter s sekirami pobili vse razen osemnajst mesecev starega otroka, ki ga menda niso zapazili. Očividno je bil zločin storjen iz maščevanja.

Na egiptovskega ministrskega predsednika Nahas pašo je streljal vnuk Arabe paše, voditelja revolucije leta 1882; strelji ministra niso zadeli, izzvali pa so veliko razburjenje med vladnimi pristaši, ki so vprizorili burne demonstracije proti opoziciji. Policija je zaprla sedeže opozicijskih strank in izvršila mnogo preiskav tud pri zasebnikih.

Italija je uradno priznala obstoj Mančukua, bivše Mandžurije; ta njen korak je vzbudil pozornost v diplomatskih krogih, ker je Italija vsaj formalno, še vedno članica Zveze narodov, ki je sklenila da te države ne bo priznala, pa tudi zato, ker je italijanska vlada s tem pokazala, da se strinja z osvobodilno politiko Japonske na Kitajskem.

v vsako izseljensko hišo
"Slovenski list"

Ruska klinika za vse bolezni

Za venerične bolezni, spolne bolezni, bolezni krvi, splošno slabost razpolaga klinika s posebnim konzultorijem, kateri se nahaja pod vodstvom poznane specialista za navedene bolezni

Dra. A. IZAGUIRE-a.
Razpolaga z 10 specializiranimi zdravniki za razne bolezni

— Imamo zdravniške specialiste za bolezni na pljučah, obli stih jetrah, žolčniku, žilčevju itd. Za bolnike iz notranosti imamo rezervirane sobe (kakor za ženske, tako tudi za moške) s posteljami. Cena od 1 \$ dalje dnevno. Dajejo nasvete pisanim potom, za mali honorar.
Zdravniški pregled za vsako vrstne bolezni \$ 3.—

Orediniramo: od 9—12 i 15—21.

V needljah in praznikih od 9—12.

GOVORIT SE SLOVENSKI
SUIPACHA 28.

Z A

BOŽIČNE PRAZNIKE IN NOVO LETO

BO VAŠA DRUŽINA DOMA BOLJ VESELA, ČE JI Z VOŠČILI POSLJETE TUDI DENARNO NAKAZILO POTOM

Slovenskega Oddelka

BANCO HOLANDES UNIDO

SUCURSAL BUENOS AIRES

CENTRALA: Bme. Mitre 234;

PODRUŽNICA: Corrientes, 300

ki nakazuje po najnižjih cenah

HITROST NIZKE CENE SOLIDNOST

Vesti iz organizacij

IZSELJENSKA NEDELJA

Prva nedelja v decembru je praznik našega naroda v tujini, dan posvečen utrjevanju vezi med izseljeništvom in narodom v domovini, vezi, ki jih oddaljenost, čas in tuji ambient, v katerem se izseljenci nahajajo, rahljajo bolj in bolj v veliko škodo našega naroda.

Naše izseljeništvu v Južni Ameriki se je doslej mirno vdajalo n. sodi: potapljaljo se je v tujem morju, v katerem je ves izginil predvsem njegov cvet — mnogi izobraženi, vplivni in premožni potomci naših preprostih izseljencev. Šele v zadnjem času smo se začeli prav zavedati, kakšno bridko izgubo pomeni za našo narodno skupnost popolno odtujenje izseljenskega naraščaja. In iz tega spoznanja so vzrasle prve izseljenske šole, katerih uspeh, v prvem letu njihovega rednega obstoja, nam mora biti v ponos in v vzpodbudo za nadaljnja prizadevanja na tem polju, ki morajo zajeti vsako leto večji krog naše dece. Le tako, se bo naša skupnost tu ohranila, ohranil se bo njen naraščaj vsaj v prvem rodu, kar bo v čast in korist izseljeništvu v tem delu sveta in domovini.

Izseljenska nedelja bi nas morala, izseljence, spominjati ne samo na tiste, ki so doma ostali, marveč tudi na tiste, ki so tu in katerim se ne smemo kar tako odpovedati, kakor smo se doslej, če hočemo, da bo naše izseljeništvu v Argentini napredovalo kulturno, socialno in gospodarsko. Naše osrednje šolsko združenje bi moralo najti baš v izseljenski nedelji vsako leto nove pobude za propagiranje našega šolstva, ker je tudi čas kar najbolj primeren: z novembrom se tu končajo šole in začnejo počitnice, tekem katerih bi bilo treba najbolj razviti propagando za pridobivanje novih podpornikov in novih šolarjev, tako da je že vse pripravljeno, ko ima pričeti novo šolsko leto. Posebno ker se podpornikov našega šolstva tiče, je bilo doslej le še malo storjenega; koliko naših ljudi je še, ne samo v notranjosti dežele, marveč tudi v Buenos Airesu samem, ki bi prav lahko doprinesli vsaj enkrat na leto skromno žrtev za naše izseljensko šolstvo, a jih propaganda še ni zajela, ni jih pritegnila v krog sodelavcev. Temu vprašanju bi bilo treba posvetiti največjo pažnjo, ker smo pač

v tem pogledu najbolj če že ne popolnoma navezani sami nase. Res je, da ima od ohranitve našega narodnega naraščaja tudi narod doma svojo korist, vendar pa so tam v ospredju, kakor je za mlado državo razumljivo, druga nujnejša, v krajnjem pomenu domača vprašanja, ki sedaj še ne dopuščajo, da bi narod popolnoma spoznal važnost izseljenskega vprašanja in bi zato posvetil svojim izseljencem največjo skrb, ter jih tudi gmotno podprl v njihovih prizadevanjih, kakor to delajo drugi narodi, ki so si svoje države že uredili in ki imajo radi tega časa, smisla in sredstev dovolj, da se brigajo za one svoje sinove, ki so šli v svet.

Naš narod je v tem pogledu še daleč za drugimi, kakor nas lahko prepriča, en sam primer: ljubljanska "Družba sv. Rafaela", edina neuradna slovenska organizacija, ki se zanima za izseljence, ni štela lani — in menda tudi letos ne šteje — vsega mlti 300 članov, slovenskih izseljencev pa je samo v obeh Amerikah okroglih 3000.000! In pri bratih Hrvatih in Srbih gotovo ni nič na bolje v tem pogledu.

Spominjajmo se ob priliki izseljenske nedelje na naše doma, smatrajmo jo tudi kot migljaj za propagando v prid našega šolstva, ki ima ohraniti našemu naraščaju ono, kar ga edino more prikleniti na naš narod: naš jezik.

PIK-NIK

Slovensko prosvetno društvo in Tabor priredita dne 12. decembra skupni pik-nik v San Isidro. Kdor se hoče prijaviti za "asado" in skupno potovanje, naj se prikladi v društvo Prosveta ali Tabora.

Na pik-niku bo igrala godba ter se bodo vršle razne tekme in igre. Vse bo organizirano tako, kot mora za pik-nik biti. Zato ste vabljeni vsi rojaki in rojakinje, da se tega prvega skupnega izleta v naravo udeležite kar v največjem številu.

Natančneje bomo še poročali o tem v prihodnji številki.

SILVESTROVA PRIREDITEV

Društvi Prosveta in Tabor sta se domemili, da bosta na Silvestrovo organizirali skupno prireditev in sicer v dvorani "XX Settembre" v ul. Alsina 2832.

Natančni spored bomo objavili v prihodnji številki našega lista. Že sedaj pa opozarjamo, da bo ta prireditev s posebno pažnjo pripravljena in bo v vsakem oziru lep izseljenski praznik.

PEVSKÉ VAJE V S.P.D. I.

Jutri v nedeljo se vršijo pevske vaje za mešan zbor. Pridite vsi točno ob 4. uri pop.

MAŠA - ZADUŠNICA

Ker se nismo mogli udeležiti pogreba tovariša Toneta Prezlja, so vsi člani društva "Tabor", prijatelji in znanci nesrečno umrlega Toneta naprošeni, da se udeležijo naše zadušnice, ki se bo brala v nedeljo 19. t. m. v kapeli na Av. del Campo 1653, na Paternalu.

Odbor "Tabora"

DOMAČE VESTI

KAKO JE UMRL TONE PREZELJ

Vdova Toneta Prezlja se je s hčerko vrnila v Buenos Aires, težko potrta radi nesreče, ki ji je ugrabila moža. Kakor smo že v zadnji številki poročali, je Tone Prezlj izgubil življenje radi eksplozije mine, katero je porival v izvrtano luknjo. Eksplozija mu je skoro popolnoma odnesla desno roko in mu razbila desno nogo v kolenu. Vkljub strašnim ranam je nesrečni mož ostal pri popolni zavesti tudi na poti, ko so ga peljali proti petnajst kilometrov oddaljeni najbližji zdravniški postaji. Ta prevoz po grdi poti pa je povzročil, da je nesrečni Tone izgubil preveč krvi. Ko so mu v bolnišnici v Concearnu izprali rane in ga obvezali, je na operacijski mizi izdihnil. Njegove zadnje misli so bile

Šolski svet v Villi Devoto

vabi

VSE CENJENE ROJAKINJE IN ROJAKE NA

Veliko Miklavževo prireditev

ki se bo vršila dne 5. decembra, ob 4 uri popoldne v prostorih G. P. D. S. v VILLI DEVOTO, ul. Simbrón 5148

Vzpored

1. Otvoritev: GODBA
2. Župančič: OBLAKA; recit. zbor otrok
3. Aljaž: TRIGLAV; Moški zbor
4. S. Gregorčič: BRATJE V KOLO; Deklam. S. F.
5. H. Vogrič: VEČERNI ZVON; mešan zbor
6. N. N.: OPOMIN K VESELJU; Deklam. Ž. Z.
7. N. N.: O MRAKU; Oktet moški zbor
8. N. N.: LENKA; deklam. Z. F.
9. Vodopivec: OB VEČERNI URI; moški zbor
10. N. N.: SVET VEDNO ENAK; deklara. A. G.
11. Milčinskega veseloigra v treh slikah, priredil Ivan Vok

TRIJE SNUBCI

Po končanem sporedu obdaritev otrok; potem pa običajna domača zabava s plesom.

Igra godba Ljudskega odra
Vstopnina prostovoljni prispevki

V slučaju slabega vremena se prireditev vrši nedeljo pozneje.

K veliki udeležbi uljudno vabi

SOLSKI SVET

PROSLAVA ZEDINJENJA

Danes, v soboto, se bo vršila v veliki dvorani, ulica Pte. Luis Sáenz Peñ, št. 242, dve kvadri od trga Congreso, svečana proslava obletnice našega narodnega zedinjenja.

Jutri, v nedeljo, bo ob 10. uri slavnostna služba božja v katoliški cerkvi ul. Cangallo in Reconquista ob 11,30 pa v pravoslavni cerkvi na ul. Brasil 315. Popoldne od 17. do 19. bo sprejemanje na poslaništvu za kolonijo.

Včeraj, t. j. v petek, od 5. do 6. ure popoldne, je bila posebna transmisija preko uradne postaje "Radio del Estado", namenjena našim izseljencem v Južni Ameriki, od 6. do 7. ure zvečer pa se je isti program oddajal za Evropo, na kratko valovno dolžino, preko "Transradio-Telecomunicaciones del Estado". Govoril je g. odpravnik poslov našega poslaništva dr. š. Zelalič in pel je kvartet "Jadran".

na družino, ženo in dete. Pogreb se je vršil v četrtek popoldne. Udeležili so se ga vsi inženjerji, gerenti in vse delavstvo.

Vest o nenadni smrti Toneta Prezlja, ki jo je prinesel naš list, je naredila najgloblji vtis na vse one naše izseljence, ki so poznali tega dobrega, poštenega in značajnega moža, rojaka in tovariša. Blag mu spomin!

IZ ROMANJA V LUJAN

Iz romanja v Lujan so mi poslali

pozdrave, voditelj zavoda "Lipa" g. Benedikt Gomišček ter njegovi gojenci, ki so se vsi lastnoročno podpisali kot sledijo:

Bernard Kaučič, Bernard Kuljat, Edvard Valentič, Victor Villalba, Marcelo Roberti, Mario Gonzalez, Vicente Massini, Joško Rijavec, Vladimir Velišček, Ernesto Pavlovič, Manuel Costa, Nicolas Mañoz; Enrique Vasquez, Ismael N. Ruiz, Juan Laporta.

Posebne pozdrave mi pošilja tudi Vladko.

Vsem se na tem mestu srčno zahvaljujem, ker mi je obenem tudi lep dokaz, da so se spomnili name, kot se tudi jaz večkrat spominim na prijaznega voditelja zavoda "Lipa" ter mojih malih prijateljev, ki so me nekateri ko sem bil zadnjikrat pri njih, pospremili v trdi temi in mrazu na postajo.

Se enkrat najlepša Vam hvala za pozdrave ter sprejmite enako tudi moje!

Jan Kacin

BOŽIČ IN NOVO LETO

BLIZAJO SE VELIKI PRAZNIKI:

Ne pozabite, da se bo za te velike praznike zbrala v starem kraju Vaša družina ter se bo spomnila Vaše odsotnosti.

Da jim svojo odsotnost vsaj deloma nadomestite, omogočite jim, da preživijo te praznike v zadovoljstvu: pošljite jim svoje božično darilo, in sicer, kakor doslej, potom zavoda

Ohišite nas in prepričali se boste!

Uradne ure: ob delavnikih od 8 1/2 zjutraj do 7. zvečer, ob sobotah od 8 1/2 do 12 1/2.

Slovenski oddelek

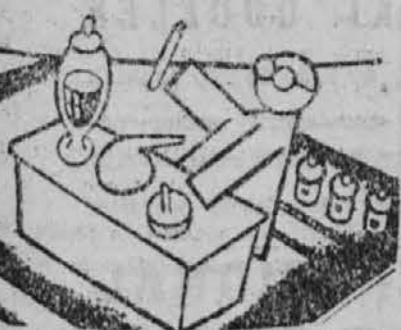
BANCO GERMANICO

DE LA AMERICA DEL SUD

L. N. ALEM 150

BUENOS AIRES

KEMIČAR IN LEKARNAR
diplomiran na zdravniški fakulteti v Pragi in zakonito preizkušen v Argentini.
Hh. Mr. Franciško Huspaar

Mladeniči! Vsako pomlad se kri prenovi, pripravite se za novo življenje in spravite iz sebe vse stare bolezni s tem, da napravite krvno analizo.— Za stare kliente zastoj enako notranjost po pošti.
Dock Sud, calle Facundo Quiroga 1441 (Avellaneda) Pcia. de Bs. Aires

V DAR DOBITE

na vsakih 6 slik, ki stanejo od 3—6 \$, lepo sliko v barvah. Odprto tudi ob nedeljah. Atelje MARKO RADALJ Facundo Quiroga 1275 in 1407 U. T. 22 - 8327 DOCK SUD

KROJAČNICA

"GORICA"

Hočete biti dobro in elegantno oblečeni. Pridite v krojačnico "Gorico", kjer boste vedno dobro postreženi.

FRANC LEBAN

Ul. WARNES 2191 (Nasproti postaje Paternal.)

Slovinci doma in po svetu

SAMOMOR V JETNIŠNICI

V četrtek, 28. oktobra okrog 13h. je bila obveščena uprava ljubljanske policije, da se je v zaporih okrožnega sodišča obesil kaznjenelec. Na lice mesta se je podala policijska komisija, dr. Lužar in dežurni uradnik Kette, ki je ugotovila, da je nastopila smrt v celici št. 111 radi obešenja. Obesil se je kleparski pomočnik Marjan Ščukat, rojen 8 septembra 1913 v Trstu. Odslužil je bil 27. oktobra dvomesečno zaporno kazen, prišla pa je nova prijava tatvine nekega koleša in so osumljenega Ščukata kar obdržali v zaporu. To ga je tako razsrdilo, da se je obesil in sicer s hlačnim pasom na cev centralne kurjave. Truplo pokojnika je bilo prepeljano v mrtvašnico k Sv. Krištofu.

SEJMI V ILIRSKI BISTRICI UKINJENI

Reka, oktobra 1937. — Ilirskobistriški sejmi, ki so se vršili vsak drugi mesec in pa za sv. Jurija ter v jeseni za sv. Martina, so ukinjeni. Zemljišče, na katerem so se sejmi vršili, je porabil veletrgovec Viktor Tomšič za kradbo tovarne za lesno industrijo. Vsi bistriški sejmi so prenešeni v Trnovo. Trgovec, zlasti pa gostilničarjem in drugim obrtnikom v Ilirski Bistrici je z ukinitvijo sejmov prizadel velik udarec. Njihove pritožbe so romale baje celo v Rim, toda uspeha niso imele. Tomšič za zgradbo tovarne za lesno koristnost zidanja tovarne s tem, da bo v bodoči tovarni dobilo kruha čez sto delavcev. Za odpravo sejmov se je zavzemala tudi bistriška gospodarka, posebno dame, češ, da sejmi prinašajo in puščajo veliko nesnage. Medtem so pa v Trnovem veselje te spremembe. Zdaj imajo poleg svojih starih in znanih sejmov za sv. Tri Kralje, za sv. Peter itd. vsakega 16 v mesecu sejem. Sejmi pa niso več tako dobro obiskani kot svoječasno, ker jih je le preveč in razmera so čimdalje slabše, zlasti za malega kmete. Živinski sejmi, ki so se včasih vršili v zelo velikem obsegu in na katerih so se razvijale številne kupčije, se čimdalje bolj krčijo. Naš kmet goji danes povprečno tretjino živine kot jo je v prvih povojnih letih. Pa tudi tihotapstvo, ki je ob meji zelo razvito, je deloma prevzelo sejsmske kupije.

Polagoma bodo ilirskobistriški trg spremenili v pravo mesto. Vse, kar mu kvari značaj mesta počasi odstranjujejo.

GRAZIOLI—VOJAŠKI GENERAL

Trst, oktobra 1937. — Znani bivši centurion in fašistični tajnik v Se-

žani Grazioli, ki je sedaj pokrajinski tajnik fašistične stranke za tržaško pokrajino, je bil za vojaške zasluge odlikovan s tem, da so ga imenovali za vojaškega generala.

POPLAVE V NAŠIH NASELBI- NAH V PREKMURJU

Dolnja Lendava, okt. 1937. — Naše naselbine Benico, Pince in Pečevo pri Dol Lendavi so hudo prizadele letošnje poplave, zlasti Benico. Ker ležijo ta sela med reko Muro, ki ni regulirana in potokom Lendavo, ki ima tu slabe nasipe, je nadloga poplav v tej nižini že tako huda in ponavljajoča se v zadnjih letih, da tukajšnji kolonisti emigranti bodo prisiljeni misliti na izselitev, ako ne pride pravočasno pomoč. Ne zadostujejo tu več podpore, — treba je nujno urediti nasipe in izčistiti odvodne jarke. Ko bi se merodajne oblasti zavzele takoj za regulacijo naših voda, bi bili ti naši ljudje tukaj rešeni, — tako pa z obupom gledajo brez moči v bodočnost....

Ker imajo malo upanja, da bi dosegli z lahkoto kar jim je za obstoj potrebno, hočejo s tem informirati javnost o njihovem bednem položaju, morda bodo prej tako dosegli to kar v prvi vrsti prosijo, namreč ureditev tokov voda, ki so tu neurejeni in ki grozijo uničiti tukajšnje naselbine.

V ilustracijo navedenega se navajajo točnejši podatki: približno 100 družin v teh treh selih šteje okoli 400 duš Zemlje pride na družino od 8—9 oralov. Vsa ta zemlja je bila letos — zlasti 3 avgusta — več ali manj pod vodo. Na mnogih krajih so bila tudi dvorišča pod vodo in ponekod je prišla voda v stanovanja. Ena slabša hiša se je vsled poplav celo porušila! Voda je mnogo pridelka uničila. Prizadeti so najbolj krompir, otava, fižol, buče in delno koruza. Žito, ki je bilo početo na njivah, je voda precej pokvarila ali celo odnesla. Najbolj je prizadeta vas Benica, ki ima najmanj 150.000 din škode samo na pridelkih. Vsled pomanjkanja sena bodo morali del živine prodati, ostala bo vsled slabe krme oslabela. Ker pa nadloga nikdar ne pride sama, smo dobili vsled stalnih mlakuž silno mnogo komarjev in s tem — malarijo! Dosedaj je več kot polovica ljudi že obolelo za to boleznijo. Pojavlja se tudi bolezen pri živini in to od časa poplav sem.

Iz navedenih razlogov je naš kolonist emigrant izpostavljen ponovnemu begu, kar se že opaža čisto, posebno pri odrasli mladini, katera naj bi bila glavni steber naših naselbin.

SLAVNOSTNA OTVORITEV "TABOROVEGA" PRENOČIŠČA

Ljubljana, — Društvo "TABOR" v Ljubljani je v nedeljo 24. oktobra ob 11. uri svečano otvorilo prenovljeno in izpopolnjeno stavbo prvega emigrantskega doma v Jugoslaviji. Trud sedmih let je poplačan z uspehom. Stavba, zunaj in znotraj dovršena, je v zgornji veliki spalnici sprejela zastopnike oblasti in društva ter pozdravila mnoge člane in prijatelje društva. Gospoda bana je zastopil g. ban. svetnik Zorn Anton, g. župana in občinski svet g. dr. Josip Kamušič, magistrat g. mag. svetnik Svetel Herbert, izseljenski urad ravnatelj g. Fink, Zvezo emigrantskih društev g. dr. L. Čermelj, društvo "Soča" g. dr. D. Pue, Primorsko akademsko starešinstvo gg. dr. J. Prodan in dr. Božič I. dalje zastopniki Kluba jugoslovanskih akademikov "Jutra", "Slovenca", "Ženskega sveta" in društva "Tabor" iz Kamnika.

Pevski zbor društva "Tabor" je zapel "Slovensko pesem". Tovariš podpredsednik L. Božič je zbranim obnovil dogodek sedmih let, ko so pridni odborniki in člani-delavci zbirali opeko za opeko, da je stavba lahko rasla in končno vendar le dorastla. Zgrajena je trdnjava brez cementnega oklepa, brez jeklenih plošč in topov. Njen oklep so vsa naša sreča, njeni temelji žulji rok, ki so gradile. V ljubezni je bila gajena, v ljubezni do najbednejših vzdrževana, v ljubezni bo oskrbovana in čuvana v bodočnost. Vsaka opeka na njej, vsaka žlice malte, vsak gib slehernega izmed delavcev, je bil narejen z mislijo in vero, da je položeh majhen kamenček k zgradbi boljše, nove, bodoče družbe. To pesem so pele lopate, peli so jo krampi, pele so jo žlice zidarjev, kladiva mizarjev, kleparjev in krovcev, to pesem smo peli vsi, ki smo na kateri koli način pomagali tako tisti, ki so podpirali, darovali, kakor tudi oni, ki tega niso mogli, pa so imeli dobro in lepo besedo. Začelo se je zelo skromno pred sedmimi leti. Prva društvena prireditelje 16. julija 1931 je postavila temelje. V Trnovem, v Zeljarski ulici, v nekaki kleti.

VOJAKI SO UBEŽALI

Trst, oktobra 1937. — Neki tukajšnji regiment je dobil nalog za odhod v Spanijo. Širijo se vesti, da je več vojakov ubežalo v kompletni opremi in izginilo.

SMRTNA KOSA

Trst, nov. 1937. — 7. oktobra je

podlegel zavrtni boleznii v svojem rojstnem kraju Sv. Križu pri Trstu poštni uradnik Karlo Košuta, svak slikarja Alberta Sirka in odvetnika dr. Josipa Sedmaka v Skoplju. — Kmalu po nastopu fašističnega režima je bil odpuščen iz službe. Po sedmih letih so ga zopet sprejeli, toda poslali so ga najprej v Aleksandrijo, nato v Milan. Toda ozračje na novem službenem mestu mu ni prijalo. Obolen je na pljučih. Julija meseca je moral vzeti dopust, iskal je zdravja v domačem kraju, toda bilo je že prepozno. Kljub domači negi je podlegel zavrtni boleznii, komaj 48 let star. 9 oktobra so ga pokopali v domači zemlji. Za njem žaluje njegova družina in vsi oni naši rojaki, ki jim je bil v daljnjih krajih nepričakovani in čestokrat celo neznan dobrotnik.

ŠTIRJE SLOVENCI ODLIKOVANI ZA ZASLUGE V AFRIKI

Trst, oktobra, 1937. — Za zasluge, ki so jih prbrorili v bojih, ki se vrše v Abesiniji radi razčiščenja terena in uničevanja abesinskih četnikov, so bili odlikovani sledeči: Blaž Zakaj iz Poreča, Papež Henrik iz Buj. Reja Karel iz Sv. Martina pri Gorici, Znal (?) Viljem iz Tomaja. Pred njihovimi četami jim je bila prebrana posebna hvala.

OBSOJEN ZARADI POSKUŠENE- GA BEGA ČEZ MEJO

Trst, — V tržaškin zaporih je zaprt Šajn Franc, star 41 let iz Knežaka, stanujoč v Črnem vrhu. Na meji pri Postojni je bil aretiran od italijanskih obmejnih oblasti in predan sodišču v Postojni, kj ga je obsodilo na 4 mesece zapora in 3.000 lir denarne kazni

25. DECEMBRA — BOŽIČ PRAZNIK MIRU in VESELJA

DA BOSTE PRISOTNI MED SVOJCI POTOM
DENARNEGA NAKAZILA

katero jim bo v dokaz, da se jih spominjate; osrečili jih boste z njim za BOŽIČNE PRAZNIKE. DENARNO NAKAZILO, izvršeno po ZRACNI POŠTI potom BANKE DE BOSTON bo izplačano Vašim dragim v približno 12 dneh na njihovem domu in v gotovini, brez slehernih odbitkov ali stroškov, in obhajali bodo BOŽIČ, spominjajoč se na Vas. Nakazujemo denar v dinarjih, lirah in dolarjih, s povratnim potrdilom prejemnika, z njegovim lastnorodnim podpisom z natančno navedbo dneva izplačila; potrdilo Vam pozneje dostavimo. Pozivamo Vas, da obiščete naš

JUGOSLOVANSKI ODDELEK

Imamo posebne uradne ure: od 9 do 18; ob sobotah od 8.30 do 11. ure. Ako ne morete priti osebno, pošljite nam Vaš pismeni nalog, katerega bomo izvršili še tisti dan, ter Vam pošljemo tozadevno potrdilo.

THE FIRST NATIONAL BANK OF BOSTON

FLORIDA 99 BARTOLOMÉ MITRE 562

PUEYRREDON 175

Av. Gral. Mitre 301 (Avellaneda) — Córdoba 1223 (Rosario)

POVERJENJE — VLIJDNOST — SIGURNOST — BRZINA

LADIJSKE VOZNE LISTKE

za vse parobrošne družbe pri nas dobite po najnižji ceni.

Kabino

za gotovimo vsakemu potniku brezplačno.

Vpoklicne karte po zelo znižanih cenah

CA. CENTRAL EUROPEA

469 SAN MARTIN 469

DROBNE VESTI IZ NAŠE DEŽELE

—**Barkovlje. Valentin Tavčar,** star 60 let, je delal na neki zgradbi v višini nekaj metrov. Padel je in se zelo poškodoval.

—**Gorica. Pokrajinska uprava** je dovolila občini v Opatjem selu poseben kredit za nagrade za rojstva; občini v Šempasu kredit za poletne kolonije, za občino Fara ob Soči kredit za povišanje plač občinskim uslužbencem za 8 o; dalje 12.500 lir za azil "Duchessa d'Aosta" v Gorici, 41.500 lir za sirotišnico "Duchessa d'Aosta" v Gradiški, 24.000 lir pa za dela v azilu "Duchessa Anna d'Aosta" v Gorici. Gradiška občina sme najeti posojilo v znesku 90.000 lir za most preko Soče.

—**Gorica. Proračun za leto 1938** predvideva 7.787.236 lir dohodkov, izdatkov pa 7.050.520; Predvideno je v proračunu najetje posojila v znesku 2.507.000 lir za izredne potrebe s tem denarjem naj bi se zgradila kasarna Sv. Marka, za ureditev grobnice na Oslavju in drugo. Za pomoč in podpore predvidenih 1.357.939 lir.

—**Herpelje-Kozina. Občina** je dobila pred kratkim komisarja v obliki Marcela Candellaria. Ker pa je prejšnji podežat podal ostavko, je bli komisar Candellari imenovan na njegovo mesto.

—**Podgora. Oblasti** so naznanile sodišču Antona Klanjščka, starega 19 let, radi grožnje z orožjem. Na polju blizu Podgore je namreč srečal nekega Albina Figelja, mu šel nasproti z revolverjem v roki in mu grozil, da ga bo ubil.

—**Ravnice pri Grgarju. Josip Pavčič**, star 48 let, se je po 20 letih nenačoma vrnil iz Rusije. Vsi so mislili, da je leta 1915 padel v bojih v Galiciji. Toda bil je poslan na rusko fronto, kjer so ga s tovariši vjeli Rusi in ga peljali v ujetništvo. Želja po domačem kraju ga je sedaj prignala zopet domo, o katerem ušode pač ni mogel niti sanjati.

—**Renče. Oblasti** so zaprle iz neznanih vzrokov 34 letno Julijo Bajt.

—**Trst. Vršile se bodo volitve 48** predsednikov in direktorjev pokrajinskih trgovskih sindikatov.

—**Višnjan. Sinorčič Ivan** je prejel 700 lir od Mussolinija, ker mu je žena rodila dvojčke.

—**V valjavo je stopil dekret,** po katerem bodo morali prisilno vsi moški, ki so za to sposobni, bodisi kot piloti, kot mehaniki, kot specialisti, stopiti v redno vojaško letalsko službo. Odločila bo o tem le za to določena komisija, brez ozira na svobodno odločbo posameznikov. Na ta način nameravajo ogromno dvigniti moč italijanskega letalstva.

"DANTE ALIGHIERI" OB OBLETNICI FAŠIZMA

Trst. — Nacionalna organizacija "Dante Alighieri" katere delovanje je zlasti živahno v naših krajih, je ob obletnici fašistične revolucije podelila otrokom v obmejnih provinciah številne denarne nagrade. Te nagrade so razdeljene predvsem o nim otrokom, ki so se dobro izkazali v zadnjem letu, v učenju italijanščine. Namen te "človekoljubne" akcije, ki se omejuje predvsem na provinco Trsta, Gorice, Reke, Zadra, Pule, je jasen.

KAZNOVANI VELETIHOTAPCI

Potrjena je obsodba finančnega ravnateljstva, s katero je bil znani pomočnik zunanjega ministra dr. Aleksander Bodi obsojen zaradi tihotapstva preprog, pohoštva in drugih dvagocenosti. Obsojenj so poleg taks in rednih sodnih stroškov — dr. Aleksander Bodi in Lidija Bodi na po 5.671.357 dinarjev. Ivan Nečajev na 4.750.650 din, Pajo Glueck na 1.399.294 din, Danko Batori na 3.003.807 dinarjev. Nikolaj Milutin pa na 3000 din, ker je ovrnil preiskavo.

VZGOJA CIGANOV

Okrajno načelstvo v Murski Soboti je poslalo na merodajna mesta predlog o vzgoji in zaposlitvi ciganov.

Fotografija "LA MODERNA"

Edina in najbolj poznana fotografija v slovenski koloniji.

NOVOPOROČENI! Najboljši in najtrajnejši spomin je lepa in dobro izdelana povečana slika, ki vam jo napravi fotografija "LA MODERNA". Posebne cene z velikim popustom z ozirom na številno slovensko klientelo.

Poštne slike od \$ 5.— dalje ducat. Obiščete nas lahko vsak dan od osmih zvečer, tudi ob sobotah. — Ne pozabiti!

S. Saslavsky
Av. SAN MARTIN 2579
Telefon: 59-0522 Bs. Aires

nov. Predlog je vreden vse podpore: 1. zgradila naj bi se dva internata za moško in žensko cigansko mladino. Tu bi ciganski otroci posejali ljudsko šolo, zraven se pa učili obrtništvo in poljedelstvo. Cigane naj bi vzgajali redovniki in redovnice.

2. Ciganom naj se dodeli zemljišče kakor drugim agrarnim interesentom, ali se jim pa naj poskrbi drugačna stalna zaposlitev.

3. Vse to bi naj banovina ali država knalno uredila, najbolje dogovorno z redovniki, n. pr. salezijanci in šolskimi mestrami.

SENATORJEM POTEČE ROK

Meseca januarja poteče doba 49 senatorjem, in sicer 23 izvoljenim in 25 imenovanim. Iz delovnega kluba, ki v senatu podpira sedanjo vladno, bo izgubilo 6. januarja svoje mandate 23 senatorjev, iz opozicijskih klubov, to je iz JNS in neodvisnega kluba pa skupno 25 senatorjev.

ARETACIJA SLOVENCEV V GRADCU

Iz zanesljivega ovira smo zvedeli, da je graška policija nedavno aretirala 80 letnega predsednika Slovenske čitalnice v Gradu g Kukmana. Istega dne sta bila aretirani tudi zdravnik doktor Kunej, ki prakticira na ginekološki kliniki v Gradu in je doma od Sv. Petra pod Svetimi gorami, ter slovenski akademik Herg.

Policija je zaprla prostore Slovenske čitalnice. Do sedaj še ni znano, zakaj so bili zapečateni prostori Slovenske čitalnice.

PO 23 LETIH IZ RUSIJE

V Maribor je prispel Andrej Jelinek, doma iz Smartna pri Ljubljani, ki je bil 23 let v Rusiji. Jelinek je leta 1914. odrinil na rusko fronto, kjer je bil meseca avgusta ujet. Rusi so ga spravili v taborišče v Omsku, pozneje pa je bil v Sibiriji, kjer se je l. 1922. poročil. Zdaj se je vrnil s svojo ženo in dvema sinovema preko Varšave in Dunaja zapet v svojo domovino. Dovoljenje za povratak v domovino je dobil šele po dolgoletnih prošnjah. V Maribor je Jelinek s svojo družino prispel brez vsakršnih sredstev. Popoldne so nadaljevali pot proti Ljubljani.

PRIDELEK VINA

Dva in pol milijona litrov novega vina so letos pridelali v naši državi. Poznavalet razmer trdijo, da bo ta količina komaj zadostovala za domačo porabo, kaj šele za izvoz. Le Dalmacija in Hercegovina sta pridelali približno enako količino karkor lani, vse druge pokrajine pa štejejo letošnjo trgatve med najslabše. Slovenija je pridelala malo.

SMRT UGLEDNEGA SENATORJA

Te dni je preminul v Djurdjevu v savski banovini senator Toma Jalžabetič, eden najstarejših članov senata. Pokojni Jalžabetič je bil član kluba senatorjev JNS.

KADAR ISČETE SLUŽBE

obrnite se na rojakinjo
BERTO CERNIČ
DORREGO 1583, — Bs. Aires
54 — 3588

Agencija PUTNIK

SAN MARTIN 345/I BUENOS AIRES U. T. 31 - 8759

Samo pri nas dobite najceneje ladijske listke. Prodaja listkov za Jugoslavijo, Italijo in vse druge dežele. Vsa kemu potniku preskrbimo kabino in druge ugodnosti. Preskrbimo popolnoma brezplačno tudi vse potrebne dokumente.

Ako rabite kake dokumente, prevode ali pravno zaščito.

AGENCIJO "PUTNIK"
Lastnik: Anton Kolungja

KROJAČNICA "PRI ZVEZDI"

DONATO ALVAREZ 2059,
pol kvadre od Av. San Martin, — Bs. Aires

Vam sporoča, da je prispelo novo angleško sukno za spomladanske in letne obleke po zelo ugodnih cenah.

— Obiščite me, da se boste sami prepričali. —

STANISLAV MAURIČ

FAUSTA

"Nu," se je zdaj spomnil vitez. "kaj bi rekli, če bi vaju prosil, da mi pokazeta znamenje?"

"Znamenje?" je zajecjala Roussotte.

"Nu da, način, kako je treba trkati na skrivnostna vrata, da se odpro..."

Tako govorec se je Pardaillan blaženo smehljaj. Toda Roussotte in Paquette sta bili baš zaradi svojega netreznega življenja toliko vajeni pijaci, da ju pamet ni pustila na cedilu, pa da si ju zalival noč in dan.

"Gospod vitez," je odgovorila Roussotte z nekakšnim dostojanstvom, "bila sem se za vas, ko ste sedeli v Templu, in tudi Paquette je tvegala življenje za vašo rešitev. Od tistega dne še ne pomnim večera, da ne bi bili z običudnim govorili o vas, kadar sva se greli ob ognjišču. Častili in spoštovali sva vas kakor kralja. Ali hočete, da se skesava tega? Znajto, da nama brez usmiljenja zavijejo vrat, če odgovoriva na vašo vprašanje! Ali nama res želite smrti?"

"Ej, tako vama souca in še česa!" se je zasmejal Pardaillan z nenačoma izpremenjenim glasom. "Ali vama želim smrti ali ne, je postranska stvar; glavno je to, da vaju zakoljem kakor dve putki, ako mi ne izdasta znamenja."

Tako govorec je izdrl bodalo. Ženski sta prestrašeno spogledali in zastokali. Paquette je dan svoje groze. Naposled je zajecjala Roussotte:

"Na vratih je križ iz petih debelih žrebčev. Potrkajte na vseh pet zaporedoma, zgoraj, spodaj, na levi, na desni in nazadnje v središču..."

Nato si je zakrila obraz z rokami in zaplakala:

"Izgubljeni sva..."

"Dobri ženski sta," je delaj Pardaillan z neprilicavano mehko. "Oprostita mi, da sem grozil... Vajina gostilna je vredna dvanajst do petnajst tisoč livrov. Ali hočeta, da vama jo odkupim?..."

Pri teh besedah je iztresel vsebino svojega usnjatega pasu na mizo in migljal Karlu, naj stori enako. Pogled na kup zlatnikov je takoj utolažil Roussotte in Paquette, čeprav sta še trepetali ob misli na maščevanje, ki jima je grozilo. Usta so se jima krivila v jok, toda oči so se že smejale.

"S tem denarjem lahko pobegneta," je rekel Karel.

"Nu, da," je vzklila Roussotte, "pobegneva, ako ne bo drugače! Toda najprej priseževa, da ste stopili v gostilno z gospodom, ki je bil preje tu, in da vam je on povedal znamenje."

"In če ne bodo verjeli?"

"Tedaj si nabrusiva pete."

Čudeč se ženski lahkomiselnosti, je Pardaillan vstal izza mize in stopil s Karlom Angouleskim v razkošno sobano, ki je spajala krčmo z dvorcem. Ko je prišel do vrat, je res zagledal na njih križ iz petorice velikih žrebčev. Brez domišljenja je jel s pestjo udarjati nanje po naznačenem redu. Pri prvem udarcu so se vrata odprla!

Po Mauvertovem odhodu je ostala Fausta sama v sobi, kjer je navadno prebivala. Strožnice, ki so jo prišle zabavati s petjem in breknanjem na lutnjo, je odslavila, da se je mogla nemoteno predati svojim mislim.

Čeprav je na videz mirno sprejela vest o Pardaillanovem begu, vendar je ta novica razburila vso njeno notranjost.

"Napovedal mi je, da izpodbije vse same od sebe. Ako bi bila Fausta porinila majhen zapah, ki je ustavljal skrito napravo, bi bila to lahko preprečila. Pri četrtem udarcu je že iztegnila roko. Čudna slutnja jo je opominjala, naj ne sprejme tistega ki trka, pa naj bo kdorkoli.

A v tem se je začel peti udarec in vrata so odletela na stečaj. Fausta je vstala in okamenela: pred njo je stal Pardaillan. Vitze pa se je obrnil h Karlu in Angouleskemu in je rekel s čudnim glasom:

"Zanesem se, Svetost, da boste pazili na jetnika..."

"Na kakšnega jetnika?" je v mislih osupnil Karel.

"Ako se najkasneje čez uro ne vrnem k vam, ubijte ga brez usmiljenja; nato skočite na konja in dirajte v Chartres, kar najhitreje morete, ter obvestite kralja..."

"O čem naj ga obvestim?" se je vprašal mladi vojvoda v svojem notranjem strmenju.

Njegovo zaupanje v Pardaillanovega dnha je bilo neomejeno. Toda čutil je, da igra vitez opasno igro. Že se je zganil, da bi z njim vréd stopil v Pavstin brlog.

"Svetlost", ga je ustavljal Pardaillan, "načadam se, da ste me prav razumeli?"

Zdaj je Karel izprevidel, da bo njegova slepa poslušnost odločala o vitezovem življenju in o uspehu podjetja.

"Bodite brez skrbi," je dejal. "Ako mine ura, ne da bi se bili vrnili, ga ubijem in Henrik III. bo posvarjen, preden zasije jutrišnji dan."

"Imenitno," je rekel Pardaillan.

Nato je vstopil, izkušaje zadržati vrata, da se ne bi zaprla. Jalova misel, Loputnila so za njim, kakor da mu jih je iztrgala nevidna roka Pogube...

Karel je ves prepaden obstal na oni strani. Zal mu je bilo, da se je v tem strašnem trenutku ločil od Pardaillana. Nastavil je uho na vrata, toda slišal ni ničesar več...

Pardaillan se je bil z odkrito glavó približal Favsti in se spoštljivo priklonil.

"Gospa," je rekel, ko se je vzravnal, "ali mi boste oprostili, da prihajam k vam ob tej pozni uri in skozi tajna vrata na način, ki se ne ujema ne z dvorano ne s papeško etiketo?"

Favsta ni odgovorila. Vzela je kladevec in je udarila na zvonec. Vstopil je človek, ki se ni nič zavzel, ko je zagledal tujea.

"Koliko oborožencev je v dvorcu?" je mirno vprašala Fausta.

"Štiri in dvajset arkebuzirjev," je rekel človek. Ako pavaša Svetlost želi, lahko pokličemo tudi strelce, ki imajo do polnoči odmor."

"Koliko plemičev?" je nadaljevala Fausta.

"Vseh dvanajst, ki so na vrsti. Toda... Molčite. Pozovite vojnike k orožju in zastražite vse izhode. Plemiči naj bodo pripravljeni in naj prihitite, kakor hitro zaslišijo piščalko. Idite."

Dvornik je prikleknil in odšel. Pardaillan se je nasmehnil. Favstini ukrepi ga ne le niso prestrašili, ampak so celo pomirili njegovo skrb. Zdaj je vsaj vedel, da bo imel posla z možmi.

Favsta s svoje strani pa je čutila, da ima pred seboj nasprotnika, kije vsej njeni moči in vsem njenim ukanam kos.

"Gospod Pardaillan," je izpregovorila, "odpušcam vam, da ste prišli, ne da bi vas bila klicala. Odpušcam vam vse, kar ste mi storili doslej. Obenem pa vam povem, da ne pojdete živi iz moje hiše."

PREOSNOVA LJUDSKIH ŠOL
 "Domovina" piše: V Gorenju od 23 oktobra se je lotil potrebe preosnove naše osnovne šole neki Burčov Fr. pod naslovom "Naša ljudska šola". Pred vsem drugim se spodtika ob srbohrvaščini, ki se na več razrednicah že od tretjega šolskega leta, odnosno tretjega razreda poučujejo. Poudarja, da je ta zato se naj srbohrvaščina črta v nižjopunk prezgodnji in v kvar priučevanja čiste in dobre slovenščine. jih razredih in preloži na višje razrede proti koncu osnovne šolske obveznosti. Tako zahteva ima ta reformator.

Da bi bil pouk tega predmeta v kvar napredku slovenščine, če se želi učiti srbohrvaščina na tej stopnji, pač ni utemeljen, ker je ta jezik našemu vendar povsem soroden in najbližji. Čudno, da se gotovi ljudje spodtikajo že nad vsako srbsko besedo. Veših ni bilo tako. Pred vojno se je ubijala v glavo nemščina otrokom na večrazrednih šolah že od tretjega razreda naprej. In tedaj niso imeli ljudje, ki imajo toliko pomislekov in izgovorov proti srbohrvaščini, nobenih pomislekov in nasprotstva proti temu. In tedaj je bila nemščina malo drugače kot glavni predmet. Od uspeha znanja nemščine je zavisel tudi uspeh napredka na dotični šoli. Od tega je bila zavisna v največ primerih dobra ocena učitelja. Vse je bilo dobro, nobene

pritožbe proti temu. Kakor na lajčnih šolah, še veliko manj je bilo to podvrženo kakim kritikam na samostanskih šolah, katere so bile prve pomenčevalnice ženske mladine. Tedaj je bilo vse dobro in vzorno, ko se je šlo za nam tuji jezik. Danes je pa drugače, ko se nahajamo v narodni državi, in ko gre za naš bratski jezik.

PROMETNA ŽRTEV

Žrtev prometne nesreče je postal te dni mlad 23 letni delavec Franc Polž iz Domažl. Nek ponedeljek zvečer je bil ponesrečeni Polž v fantovski družbi, od katere pa se je okrog desetih ločil in se odpeljal na kolesu domov. Ko je šel okrog polnoči po cesti sin gostilničarja Janežiča, je ob zapornicah, kamniške proge našel vsega okrvavljenega Polža. Takoj je sklepal, da je moral postati Polž žrtev avtomobilistove brezobzirnosti. Udarec avtomobila je zadel Polža posebno hudo, ker je imel nesrečni Polž strt prsni koš, zlomljeno spodnjo čeljust, na levih sencih pa veliko rano. Pri silnem udarcu so Polžu odleteli z nog čevlji, katere so našli prav na drugi strani ceste. Kolo, na katerem se je peljal Polž, je bilo vse skrivljeno, prvo kolo pa zvito in zmčkan. Nesrečni mladenič je bil že daljša brezposeln.

SAMOMOR Z ELEKTRIKO

Vas Zapuže, ki spada že pod ljubljansko mestno občino in pod poli-

ojski revir, je bila pozorišče nenavadnega dvojnega samomora. Nekoga jutra jutra je posestnik I. Zabjek v Zapužah opazil, da se dviga dim ob sosedovem kozolecu. Sprva je mislil, da gre za požar ter je hotel opozoriti vaščane na grozečo nevarnost. Ker pa se je dim dvigal le iz tal, je vendar stopil pogledat ter z začudenjem opazil pod drogom električnega daljnovođa dvoje obžganih trupel. Na obeh truplih je še tlela obleka. Poklical je soseda Ivana Arharja iz Zapuž II. Oba soseda sta ugotovila, da sta to Arharjev hlapec in dekla. Na prvi pogled je bilo takoj obema vidno, da sta se oba mlada človeka psovoljno umorila z električnim tokom, ker je visela z daljnovođa dolža žica. Obvestila sta elektrarno, ki je poslala monterja, da je odklopil vrhni tok. Obveščena je bila tudi policijska uprava, nakar sta prišla na kraj žalostnega dogodka policijski zdravstveni svetnik dr. Lužar in dežurni uradnik g. Bardek.

Komisija je ugotovila, da sta samomorilec 24 letni hlapec Marko Nemanič, doma iz Metlike, ki pa se je rodil v Kaliforniji v Ameriki in pa 20 letna dekla Julijana Kastelie, doma iz Leskovec in pristojna v Litijo. Nemanič je služil pri Arharju od lanskega leta, Julijana pa od novega leta Oba sta se zaljubila drug v druga ter bi se nemara poročila, toda oba sta bila revna in nista mogla stopiti v zakon. Nemara je bila vmes še kaka druga ovira, tako da sta sklenila iti oba v skupno prostovoljno smrt. Marko si je ponoči izposodil dolgo lestev, vrgel čez daljnovođ žico, stopil nato na tla, se prijel za roko z Julijano in zagrabil visečo žico. Električni tok je ubil oba nesrečneža. Obleka je skoraj vsa zogljenja, deloma pa tudi obe trupli. Nesrečneža nista zapustila nobenega poslovlilnega pisma. Policijska komisija je od-

redila prevoz obeh trupel v mrtvašnico. Dogodek je vzbudil zelo mnogo pozornosti med prebivalstvom severnega dela Ljubljane in St. Vida.

Obiščite krojačnico UŠAJ

ki vam nudi v vsakem okiru najboljše postrežbo

GARMENDIA 4947
Paternal, Bs. Aires

Naznanjam, da sem odprl gostilno

'VIPAVA'

kjer boste vsi točno in dobro postreženi z dobro domačo hrano ter z izbranim dobrim vinom in prvovrstnim hladnim pivom.

Cenjenim gostom je na razpolago kegljišče in kroglišče. Priporoča se za obilen obisk lastnik

Saksida Viktor

Tinogasta 5139 — Devoto
Bs. Aires

Kje boš kupil lep slammik?
Kaj ne veš, kje se nahaja?

Krojačnica Mozetič

OSORIO 5052 - La Paternal
Buenos Aires

Vsakovrstne bolezni, notranje in zunanje

Venerične bolezni se zdravijo na gotov in modern način. — Ugodno plačevanje. — Prvi pregled brezplačno. GOVORI SE JUGOSLOVANSKI. — Sprejemanje bolnikov od 3 ure do 8 zvečer.

Dr. ANTONIO PEREDA

MEDRANO 151

BUENOS AIRES

Ako hočete biti zdravljeni od odgovornega zdravnika

zatecite se k

Dr. A. GODEL

AKUTNE, KRONIČNE BOLEZNI IN NJIH KOMPLIKACIJE, ZDRAVLJENJE PO FRANCOŠKIH IN NEMSKIH NAČINIH

Krone in kožne bolezni

ZA SLOVENCE PRVI PREGLED BREZPLAČNO

Ženske bolezni, bolezni maternice, jajčnika, prostate in neredno perilo. — Specija listi za pljučne, srčne, živ reumatične bolezni

ŽARKI X — DJATERMIA — ANALIZE

Sprejema se od 9. do 12 in od 15 do 21.

GOVORI SE SLOVENSKO

CALLE CANGALLO 1542

Ste li slišali povelja, ki sem jih dala?"

Pardailan se je naklonil in pokimal. "Gospa," je dejal z vso prelestno prostodušnostjo glasu in pogleda, ki mu je bila lastna. "vse mi odpusčate in vendar me hočete dati ubiti? Zakaj?"

Favsta je postala še bolj bleda, nego je že bila. Z mrtvim in brezizraznim glasom je odgovorila:

"Razumeli me boste, gospod de Pardailan, če vam povem tole: motite se, ako mislite, da ste me ranili samo v čelo... saj pomnite, kdaj? ... O ne. Zadeli ste me v sree. Ako bi vas sovražila, bi vam podarila življenje. Toda umreti morate, zato, ker vas ljubim..."

Pardailan se je zdrnil. Gotovost, ki ga je prešinila ob teh besedah, se mu je zadržala stokrat strašnejša od smrtnih obsodbe. Videl je, da je izgubljen... A tudi se ni hotel vdati.

"Gospa," je odgovoril. "ljubite me. Dobro. Tudi vi ste v mojih očeh tako dovršeno vtelesenje lepote in strahote, da bi vas moral vzljubiti, ako ne bi že ljubil druge..."

"Drugo ljubite?" je vprašala Favsta brez jeze, brez radovednosti, brez ljubezni in brez sovraštva, samo s tisto ledeno mirnostjo, ki smo jo že omenili.

"Da," je mehko odvrnil Pardailan. "Ljubil jo bom do poslednje minute svojega življenja. Moja duša ni več zmognala čustva mimo te ljubezni; brez nje me ne bi bilo več na svetu. Ljubim jo, gospa, čeprav je mrtva..."

"Mrtva?"

Favsta toliko da ni zavpila. V njenem vzkliku je bilo vse obenem, začudenje in radost, nemara tudi občalovanje. Zakaj zdelo se ji je, da bi bila ljubezen do Pardailana manj opasna zanjo, če bi gorela živi sopernici...

"Ljubim jo, ki je mrtva že šestnajst let," je nadaljeval Pardailan. — "Da ni nujnega razloga, ki hoče, da ne poginem — verjemite gospa, blagoslavljaj bi vaša morilec... Ker pa ne smem umreti, ostanem živ..."

Ta beseda je zadela Favsto kakor izživ. Pardailan, ki je bila pravkar naročila morilec zanj, ji je prostodušno izjavljal:

"Ker ne smem umreti, ostanem živ..."

Že je hotela dati znamenje. Toda radovednost in vroča želja, da bi bolje spoznala tega nenavadnega moža, sta jo zadržali. Motrila ga je z brezmejnimi začudenjem. Sklanjal je glavo, kakor da se je zamislil ob svojih besedah. Zdajci pa je pogledal kvišku. Droban nasmešek mu je igral na ustnicah.

"Gospa," je dejal, "preden se lotim naloge, da izpametujem vaše ljudi..."

"Izpametovati jih mislite?" ga je prekinila Favsta z zlovesčim porogom.

"Znajte, gospa, da ne pojdem odtod, ne da bi bil dosegel, kar hočem," je rekel Pardailan. "V to pa vam moram najprej povedati, kako sem prišel do vas."

Treba je bilo rešiti Roussotto in Paquette.

Sovražnika imam," je povzel. "Ta sovražnik je menih jakobinec in ime mu je Jacques Clément."

Favsta je zamežala, da bi skrila nenadno razburjenost, ki jo je pograbil.

"Ta menih," je nadaljeval Pardailan, "mi je pal v roke, ko je prišel iz vašega dvorca. Znan mi je, kaj namerava."

Vitez je vedel samo to, da hoče Jacques Clément umoriti Henrika III. in da je bil pri Favsti. Vse ostalo je slutil. Med tem, ko je še govoril, je sklepal sam pri sebi

"Ako se motim, sem izgubljen. Če ni

Favsta sama oborožila menihove roke in če ji ni bogvekej do tega, da Valois pogine, ne bom več videl belega dne... Ta hiša bo moj grob.

Favsta je bila zaprla oči. Nemogoče je bilo uginiti njene misli. Toda Pardailan je pogumno nadaljeval:

"Brat Jacques Clément hoče umoriti Henrika III.; in vi, gospa, ga nagovarjate na ta zločin. Toda poslušajte me: Namazal sem Jacquesu Clémentu jezik in sem ga prisilil, da mi je izdal skrivnostno znamenje, ki odpira vaša vrata; tako sem tudi zvedel njegov in vaš skupni namen. Davno, gospa, že davno poznam tega menih. Priznati moram, da ste v njem našli strašno orodje. Jacques Clément bo ubil Valoiskega in gospod vojvoda Guiški bo kralj, ako ne bo druge zapreke..."

Govoril je počasi, kakor bi stopal po neznanih tleh, polnih rup in vdrtin.

"Ali," je povzel, "da menih uspe, je potrebno, da spet zadobi svobodo... In mimo tega: Henrik III. ne sme zvedeti, da mu streže gospod vojvoda Guiški po življenja..."

Pod tem udarcem je Favsta vztrepetala. Pardailan, ki je opazil njen drget, se je oddahnil.

"Vse bolj in bolj se mi vidi, da še nisem mrtev," je pomislil.

"Kaj pravite?" je vprašala Favsta. — "Menih vam je povedal, da hoče ubiti kralja?"

"Povedal mi ne povedal: zadošča vam naj, da vem. In zato, ker vem, sem ga spravil v svojo oblast. Ako ostanem svoboden in ako uslišate prošnjo, s katero sem prišel pred vas, bo svoboden tudi Jacques Clément; lahko bo šel, kamor mu drago, in storil, karkoli ga bo volja. Zakaj malo mi je mar, gospa, ali je Va-

loiski živ ali mrtev. Tembolj pa zanima to dvoje vojvodo Guiškega. Ako Valois ne pogine ob uri, ki ste jo določili, je Guise izgubljen. On ve to in tudi vi veste. Življenje Henrika III. pomeni Guiseovo smrt in vašo..."

Ta preprosta, a v svoji točnosti strahotno prepričevalna logika je šla Favsti do živnega. Globok vzdih se je vzpel iz njenih prsi.

"Zakaj mora biti siromašen plemič, skitalec brez doma in strahu —" je rekla sama pri sebi. "Mar bi bil on na Guiseovem mestu in Guise na njegovem..."

Pardailan je nadaljeval. Kdor bi bil čul njiju mirni razgovor, si ne bi mislil, da pomeni prvi migljaj te ženske smrti tega moža.

"Evo," je rekel vitez "vedoč, da je menih vaše in Guiseovo orodje in da bi razen njega težko našli človeka, ki bi se upal položiti roko na vladarja ter izpremeniti usodo kraljevstva in Cerkve obenem — vedoč vse to sem jaz, Pardailan, prijel Jacquesa Clémenta. Ako udarite mene, pogine on. Henrik III. bo obveščena da hoče Guise umoriti Procesija v Chartres pojde po vodi. Valois se bo branil. Prvo, kar odredi, bo vaš in Guiseov pogin. Nadejam se, da me razumete" —

Favsta je bila bela kakor mrlič. Trpele je, da še nikoli ne tako. Sreč ji je razbijalo kakor v smrtnem boju. Ona ki se je hotela povzdigniti nad sleherno zemeljsko slabost, je z besnim, povsem človeškim sovraštvom zrla na drzeča, ki se ji je postavil po robu, obenem pa se je komaj premagovala, da ni pokleknila preden in zaprosila milosti. — Kaj bi bila dala, da se je mogla ponižati, priznati mu svojo ljubezen in zakričati, da ne bi ubil več Svečenca in Pastirca... da hoče biti žena...

"Kaj zahtevate?" ga je vprašala s osornim glasom.

"Ne veliko. Za svobodo Jacquesa Clémenta in za prisego, da ne storim ničesar, kar bi utegnilo preprečiti njegovo nakano, zahtevam življenje in svobodo dveh ljudi. Ali vam je ta cena previsoka za kraljevo smrt?..."

"Dveh ljudi?" se je začudila Favsta.

"Umejte me prav," je nadaljeval Pardailan. "Teh dveh ljudi ne poznam in njihju usoda me ne bi zanimala, ako ne bi zanimala gospoda vojvode Angoulemeškega. Njegova mati, Marija Touchetova, je nekoč rešila mojega pokojnega očeta. No je bil obojen na smrt. Glava njenega sina mi je sveta in vse, kar ljubi mati je drago. Razumete li?"

"Razumem".

"Ali vam je znano, da je cigandica Violetta nevesta sinu Marije Touchetovi?"

"Da, Violetta hočete? Saj niti ne vem, kje bi utegnila biti."

"Ne," je dejal Pardailan. "Zahtevam življenje Violettinega očeta in njenega rednika: življenje kardinala Farneskega in mojstra Clauda, ki sta zaprta v našem dvorcu in obojena, da umreta od gladi. Ponižno vas prosim, da ju pomilostite."

Po teh besedah je Favsta razvidela, da jo nekdo iz njene okolice izdaja. Kako bi mogel vitez drugače vedeti, da sta Claude in Farnese zaprta v njenem dvorcu? Toda zdaj ni utegnila ugibati, kdo bi bil izdajalec. Strmenje, malone že spopeto vanje je prevzelo njeno ošabno dušo.

"Take?" je vprašala s čudnim mehkim glasom. "V smrt ste prišli, da rešite dva človeka, ki ju niti ne poznate?"

(Nadaljevanje sledi.)

DEŽELI SLASTNIH BLINOV...

(Nadaljevanje in konec.)

"Kako ne?" "A tisti, ki nima konjev?" Tlesknila je s prsti.

"Res, Evropejec ste. Zato tega ne razumete. Veste, Ivan Francevič, tisti, ki nima konj, ali ki niso dobri za dirko, tistim dajejo sosedji svoje konje, samo da dirkajo. Na maselnico se mora voziti vsak, vsak mora biti vesel in dobre volje. Da nimajo vsi enako, tega nismo kmetje krivi, čeprav delamo vsi enako. Tudi bližnji, kdor jih ne more narediti, dobi moko in smetano in mleko in sirovo maslo, da praznuje. Takšna je ruska maselnica!"

Čutil sem, da je na jeziku nekaj zadržala. In v njenem pogledu se mi je zdelo, da je ležalo.

"Pa ne vaš evropejski 'Pustoj vtornik!'"

Vražje dekle, Marusja!

Sani, cela vrsta, drve po cesti skozi vso vas, véasi 2 kilometra daleč. Cesta se kroži in vsa voznja teče po krožni cesti, tako da se sani nikjer ne srečavajo, da bi drugo ovirale. In to traja od ranega popoldneva do pozne noči. Sani so zelo nizke, da ni nobene nevarnosti, da bi se zgodila kakšna nesreča, če da bi se v diru prevrnile.

Vsi, ki so na saneh, so oblečeni toplo, v kožuhe. Ženske pa v volnene rute, okrašene z blestečimi ovratnicami iz biserov, s pestrimi trakovi ter je tako slika dirkačev na vse pestra in mikavna. Lepotica

CARIČIN LJUBLJENEC ZGODOVINSKI ROMAN

Nadaljevanje 66

"To je vendar nesramna laž in žmisljotina! — vzklikne Katarina in udari z nogo na preprogo, ki je pokrivala tla v sobi. Peter III. je mrtev in leži v grobnici. Če bi hotela, bi ukazala voziti truplo po celemi zemlji, da se more vsak prepričati, da je car res mrtev! —

"Mnogi bi seveda verjali, da je car res umrl. Kljub temu pa bi jih bilo še mnogo, ki bi dvomili! Naj bi kakorkoli, ti ne moreš več mirno prenašati, da puščaš Pugačeva Rusijo s požigi in uboju.

"Zato pa sem tudi poslala v Orenburg vojsko, ki naj osvobodi trdnjavo iz rok upornikov. Gotovo je konjenica, ki sem jo že poprej odposlala iz Moskve proti Orenburgu, te trdnjavo rešila. Tej konjenici vojski zapoveduje general Ribodonski.

"Naj mu Bog pomaga! — vzklikne Potemkin. Želim iz vsega srca, da premaga Pugačeva in da uniči z njim celo njegovo bando! Oprostite mi pa, carica, da ne verujem v to možnost. Pet tisoč konjenice ni dovolj, da premaga Pugačevovo vojsko.

"Zato pa pošiljam sedaj 20 tisoč dobrih vojakov tja; ako bi se ne posrečilo Ribodonskemu, posrečilo se bo tem.

"Posrečilo se bo, Katarina! — vzklikne mladi generajmajor — ako postavim mene za poveljnika! —

"Nobene besede več — zakliče Caričin in vdične preteče svojo roko.

ki slučajno nima že več drugega kožuha, se vozi samo v obleki, mrazu kljubujoča. Okrogel, zdrav obrazek je vesel in razigran, prepeva s spremljevanjem harmonike ali balalajke narodne pesmi. Če tako gledam ruska kmečka dekleta, se mi zdi, da so nekak ruski simbol ruske maselnice, ruskega karnevala. Navadno sede v saneh mladi parčki, ženin in nevesta, prijateljice, pa tudi cele skupine mladine do 12 oseb, da so sani takorekoč nabasane. Zopet tam šolski otroci, cel kup. Na obeh saneh ceste pa stoji gost špalir smejočih, veselih, pozdravljajočih, vriskajočih ter presojojajočih, kdo bolje, kdo lepše vozi, kateri konji so boljši in katera je lepše oblečena.

Tam, za našo trojko drvi skupina mladine. Balalajke igrajo. Fantje in dekleta pa vriskajoče, da vseeno ubrano in lepo:

Gajda trojka, snjeg pušistij, noč moroznaja krugom svijetit mjesac serebristij, mčtsja paračka vdvojom..."

In v gostem špalirju gledajočih slišim nekaj glasov, ki so jo ubrali s pesnijo, donečo iz trojke Kako, ali vsi, nisem mogel slišati, ker so sani drvale bliskovito dalje.

"Vidite, Ivan Francevič," me je opomnila s komolecem Marija Mihajlovna in pokazala z glavo na desno stran. "Vidite?"

Smejala se je. Videl sem, kako so v divjem diru zdrknile sani tja v sneg, se prevrgle, da se je iz snega kadilo. Vsi, ki so bili v saneh, so z vriskom in krikom zleteli v globoki sneg. Konji so hrzali in gledali, kaj

Slovenkam v La Plati. in okolice naznanjam, da sem otvorila modern salon za ženske, ki je opremljen z najmodernejšimi inozemskimi aparati za ondulirnanje "permanentes" lras, po vseh predpisih najnovjše mode. Priporoča se za obilen obisk JOLANDA BREGANTOVA Calle 67, No. 102 esq. 118, La Plata

se je zgodilo, in nestrpno čakali, da zopet lahko zdržijo po cesti. Videl sem, kako so v saneh sedeče lepote zletele v širokem polukrogu v globoki sneg in za trenutek izgubile v njem. Ali takoj so se pojavile iz snega, stresle s sebe sneg, glasno se smejele in skočile v sani. In trojka je zopet brzela po cesti, kakor da se ni nič zgodilo.

Zvečer, ko so se zasvetile na kristalno čistem in mrzlem nebu zvezde, je cesta opustela. Sani so stale pod šupami, konji pa so v hlevu prigrizovali seno in oves. Maselnica je končana. Marusja mi je nalila čaj in me prisilila, da sem vzel blin. "Zdaj veste," je rekla, "da? In boste povedali tam v Evropi, kakšna je naša maselnica in kakšni smo mi ruski ljudje? Da?"

"Bom," sem rekel in srebral čaj. Marusja pa je vprašala:

"Ali je kaj podobna naša maselnica vašemu 'Pustom vtorniku'?" Skrila je obraz v skodelico čaja in se smejala.

Te spomine iz tistih dni, ko sem bil v Rusiji, sem prelistal, ko sem prečital pismo, ki mi ga je te dni

ZOBOZDRAVNIKA Dra. Samoilovič de Falicov in Dr. Feliks Falicov Sprejemata od 10 do 12 in od 15-20 ure DONATO ALVAREZ 2181 U. T. 59 - 1723

EXPRESO "GORIZIA" FRANC LOJK Calle VILLAROEI 1476 U. T. 54 Darwin 5172 in 2094

znane pisane iz Rusije. Opisoval mi je maselnice. Zdaj, ko ni več carizma, pravijo maselnice "Veseli dnevi kolhoza". Po njegovem opisu ni nobenega razločka med "Praznikom sinovega masla" ali maselnico ter "Veseli dnevi kolhoza", torej tudi maselnico. Tradicije, ki so ljudske, ostanejo v ljudstvu. One so duši razvedrilo, zabava in veselje. Tudi božična drevesca so zopet, piše znane. Le da jim zdaj pravijo "Novoletni drevesčki". Nekoč, v rimskih časih pa so bila taka drevesčka znana kot "Saturnalijske", drevesca, ki so rodila vrakovrstno sadje, in je bil tisti čas smeh in veselje gost človeka.

Prijetno mi je bilo v duši pri tem spominu in zapisal sem ga.

"Kako je s teboj, Marusja, Marija Mihajlovna? — Se še spomniš ob dnevih "Veselih dni kolhoza" Evropejca z njegovim "Pustojim vtornikom?"

CERKVENI VESTNIK 5. dec. slovesna maša v baziliki "La Merced" (Reconquista 207, dve

POZOR! Če te tvoj krojač ne postreže dobro, obrni se na MODERNO KROJAČNICO "TRST" v kateri boš prav gotovo dobro postrežen. Gabrijel Milič Avda. DEL CAMPO 1080 Bs. Aires (Paternal)

Velika moderna krojačnica HERMINIO BIDINOST Exportador de el Jokey Če hočeš biti brezhibno in elegantno oblečen, prepričaj se sam. AV. SAN MARTIN 1544 Buenos Aires

kvadri (deli) Mayo) ob 10 uri. Proslava praznika "Zedinjenja", ki je največji jugoslovanski državni praznik.

Molitve ob 4 uri in pol na Avellanedi.

12. dec. Maša na Avellanedi.

Molitve na Paternalu ob 4 uri in pol.

Preteklo nedeljo je romanje v Lujan sijajno uspelo. Zbralo se je kakih 550 Slovencev iz vseh strani.

Kdor želi kako fotografijo naj se oglasi ob priliki službe božje ali pri g. Laknerju. So zelo lepo izpadle. Na Saavedri bo maša mesto to nedeljo, na 26. dec. zato da bo tudi gori prišlo nekaj naše božične pesni.

19. dec. bo slovesnost prvega sv. Obhajila. Ob 8 uri in pol.

Popoldne isti dan pa bo ob 4 uri in pol ljubka prireditve istotam (Av. del Campo 1653) h kateri ste vsi povabljeni. Hladnik Janez

Veliki zavod "RAMOS NEJIA"

VENEREAS ZDRAVNIKI SPECIJALISTI ANALIZE urina brezplačno. Analize krvi. Popolno moderno zdravljenje. SIFILIS v vseh oblikah. Popolno zdravljenje na podlagi krvne analize (914) KOŽA: Kronični izpahi, mozoljčki. Izpadanje las. Ultravioletni žarki. ZLATO ŽILO: zdravimo brez operacije in bolečin. SPOLNA ŠIBKOST: Hitra regeneracija po prof. Ciacarelliju. ŽIVENE BOLEZNI: Nevrastenija, izguba spomina in šibkost. REVMAZEM: kila, naduha, gota. Šibkost srca zdravimo po modernem nemškem načinu. PLJUČA: Kašelj, šibka pljuča. ŽELODEC: upadel, raširjeni, kisline, težka prebava, bruhanje, rane. ČREVA: colitis, razširjenje, kronična zapeka. GLELO, NOS, USESA, vnetje, polipi: brez operacije in bolečin. Popolno ozdravljenje \$ 30.— Plačevanje po \$ 5.— na teden. Naš zavod s svojimi modernimi napravami in z izvrstnimi SPECIJALISTI je edini te vrste v Argentini. — Lečenje zajamčeno. — Ugodno tedensko in mesečno plačevanje. Od 9-21 ob nedeljah od 8-12 Rivadavia 3070 Plaza Once

"Nikdar nočem dovoliti, da se izpostaviš toliki nevarnosti! — Mar ne veš, kakšna usoda bi te čakala tam? — On bi te ubil, — mučil bi te in umoril! — Tvojo glavo bi nosili okoli, da svetu pokažejo caričinega ljubimeca!

"Vojak sem in kot tak moram gledati smrti v oči! — Katarina, še enkrat te prosim, povej mi, koga si postavila na čelo vojske?"

Gregor Orlov je poveljnik vojske! — vzklikne Katarina.

"Orlov in zopet samo Orlov! — zakliče Potemkin in pordeči. — Toda, Katarina, zdi se mi, da ti je grof Orlov ljubši kakor jaz, ker mu neprestano daješ priliko, da se proslavi in ti stori usluge! Meni pa! — Katarina mu zapre usta s poljubom.

"Ti moj edini, — reče ona, — zakaj mi hočeš pokvariti to lepo pomladno jutro? Drevje je ozelenelo, a tudi v najinih središčih je pomlad — bodiva torej srečna! Aleksander, ostani pri meni, napravila ti bom raj na zemlji! Se bova danes peljala na sprehod?"

"Pošlj mi na upornike!"

"Vprašam te, če se hočeš z menoj peljati na sprehod, — vzklikne Katarina, kl' je objela stasitega in lepšega Potemkina. Smehljaje, a obenem v bojzani, da bi ga mogoče kdo ugrabil, ga pritisne nase.

"Dobro torej, — odvrne Potemkin, popeljajta se bova na sprehod!"

"Kako bi bilo, ljuba Katarina, če bi obiskala polke, ki bodo v dveh dneh odrinili proti upornikom?"

liki bom lahko predstavila vojakom njihovega novega poveljnika. — Na pisalni mizi je že pripravljen dekret samo podpis še manjka. Tako jga bom podpisala in sama izročila grofu Gregorju Orlovu.

"Podpiši! — zakliče Potemkin, ki jo prime za roko in jo popelje k pisalni mizi. — Podpiši in še-le potem vstavi njegovo ime!"

"To je zelo dobro, — vzklikne Katarina. — Šele nedavno je bila zgotovljena moja nova uniforma, ki jo nosim kot vrhovni poveljnik vojske. Kako bi bilo, če bi jo danes oblekla?"

"Obleči jo! — reče Potemkin. — Nikoli nisi lepša in divnejša, kakor če oblečeš uniformo!"

Presrečna vsled njegovih besed Katarina sede, vzame pero in podpiše dekret.

Ravno ko je podpisala, nekdo potrka na vrata. Na Katarinin poziv vstopi madame Graumont.

"Veličanstvo! — reče in se globoko prikloni, — če bi bili tako ljubezni, pa bi še enkrat oblekli uniformo, da vidim, če ni potrebno kaj popraviti!"

"Uniformo bom še danes oblekla, — odvrne Katarina.

"Potem parje skrajni čas, Veličanstvo, — reče madame Graumont, — da pogledamo, če je res vse v redu!"

"Evo me, takoj — takoj! — Dragi Potemkin, napišite mi ime grofa Orlova na dekret, jaz sem ga že podpisala!"

Potemkin se globoko prikloni pa nadi tega Katarina, mislila videti njegovega obraza, se to dan

Trenutek pozneje je odšla Katarina s francozino iz svoje delovne sobe in Potemkin ostane sam.

Nekaj časa je mirno stal in gledal na vrata, skozi katera je ravnokar odšla carica.

Nato pa si položi svojo roko na srce, ki mu je burno utripalo, a drugo roko bojazljivo dvigne.

"Tudi če mi ta trenutek nakoplje njeno nemilost, — če v tem trenutku zazija med nama prepad, ne morem drugače. Ne, nočem večigrati vlogo lepega psa na verigi! Nočem več živeti v zlati kletki! Mož sem in mož hočem biti! Mar da bom tudi še dalje v očeh ljudi strahopetec, zastopnikar in miljenec carice? O ne, Rusija naj spozna, da se znam tudi za domovino boriti. Da znam tudi umirati, ako je potrebno.

"Umreti? — vzklikne. — Morda je ravno smrt, ki si jo želim? — Ne morem pozabiti svoje ljubljene deklice! — Toda, preslab sem, da se rešim Katarine. — Bojim se je. — Bojim se njenega maščevanja!"

"Tako stojim sedaj med dvema ženama, — žrtev sem strasti, — žrtev sem svoje lastne neodločnosti! Ha, kako hrepenim, da pridem med vojaško vrvenje, hrepenim po srditih spopadih in bitkah! — Hočem slišati trobente, ki bodo javljale začetek napada! — Hočem slišati glazbo topov in pušk!"

"Na trdem ležišču bom spal; z vojakom hočem deliti težave in trpljenje, ki so v izvenoz vojno! Če bom šel sovražniku nasproti, bom jahal na balno črno vojske, —

Potemkin seže s tresočo roko v žep in iztače novo pisem

"Prezirajo me že! — zašepče Potemkin. — Pri zajutreku najdem vsako jutro kup pisem brez podpisov. — Ha, še enkrat jih bom prečital, da se bom lažje odločil!"

Potemkin odpre prvo pismo in čita:

"Strahopetnež Potemkin!

"Kdaj boš naposled vendar pokazal, da si vreden caričine milosti? Narod te je že nekoč ljubil, sedaj pa te sovraži, ker živiš samo od milosti ene žene. Ne zaslužiš, da te sonce ogreva!"

"Oh, prav ima, neznanec, ki je napisal te vrste, ima prav! — zavpije Potemkin. — Naprej — Naprej!"

In Potemkin prečita drugo pismo. Aleksander Potemkin je lep, močan in viteški mladenič. Saj je skoro nemogoče, da bi bil tako boječ in takšen strahopetnež, da bi si ne upal izvleči meča in se postaviti za domovino. Mar se res ne misli ničesar sprijeti, čeprav udarja Pugačeva vstaja ob železna vrata Rusije? Hoče-li prepustiti rešitev carice koma drugemu? — Ali bo Potemkin zares tak slabič, da bo poznal vojno samo iz sanj?"

"Dovolj! — zakliče Potemkin. — Vem, da je sedaj prilika, ko Rusiji lahko koristim! Pokazal jim bom, da nisem samo otrok sreče, temveč da srečo lahko prisilim, da mi mora biti pokorna!"

Potemkin spravi pisnia zopet v žep in sede na stol, na katerem je sedela pred nekaj minutami carica Katarina, ko je podpisovala listine. Potemkin pregleda še enkrat dokument, ki je ležal na mizi. Vse je

SLOVENSKI LIST

List izdajata: SLOV. PROSVETNO DRUŠTVO in KONSORCIJ "NOVEGA LISTA"

CORREO ARGENTINO
TARIFA REDUCIDA
Concesión 1551

Dirección:
Gral. César Díaz 1627
Buenos Aires

OBJAVE KR. POSLANIŠTVA

Charcas 1705, Buenos Aires

Jugoslovansko poslaništvo išče sledeče izseljence:

Petra Zvicerija, ki se je 1907. l. nahajal v Tandilu. Natančnejši podatki nam niso znani.

Jovana Oberstar, starega približno 40 let, zadnji njegov znan naslov je bil pred 3 leti: Banco Germánico, Bs. Aires. Zanj bi rada vedela njegova sestra iz Los Angeles, Severn, Amerika.

Jožeta Rus, roj. 1896 v Breznem dohu, pri Novem mestu. Zadnjikrat je pisal 1930. leta z naslova Parada, Diamante F. C. U.

Dalje se iščejo še: **Paskvali Dušan in Božo**, rodod iz Cetinja, Črna gora. Zadnjikrat sta se oglašila iz Chaka.

Kedačič Matija iz Sel. Kikinde. Zadnjikrat se je zglasil z: Av. Mitre 655, Avellaneda.

Mormer Franjo, iz Laslova. Njegov zadnji znan naslov: Comodoro Rivadavia, Maipú 999.

Ikonovič Taško iz Jankovec-Prepsa. Zadnjikrat se je zglasil z naslova: Av. Sáenz Peña 63, Tucumán

Kornhanser Janez iz Domanje...

Radovani Ivan ickov iz Jelse. — Zadnji znan naslov: Alcorta F. C. C. A.

Cvetkovič vd. Zulema. Zadnji njen naslov: Londres 221, Arroyo Seco, F.C.C.A.

Stojan Josip iz Novog Sela. Zadnji znan naslov: Colonia 3, Coronel Suarez F. C. S.

Dimkovič Lazar iz Bitolja. Zadnji znan naslov: Cangallo 3311, Buenos Aires.

Kirinčič Stevan iz Dobrinja, sreza Krčkog. Zadnjikrat se je oglašil z naslova: Bengova Hervas (?) — Entre Ríos 64 in to leta 1934.

Kuzmanič Tade iz Splita. Zglasil se je zadnjikrat iz Campo Largo, F. C. Sta Fe — Chaco, in sicer 1937. leta.

Juraj Mihael iz Zagreba, prišel v Argentino pred devetimi leti. — Zglasil se ni nikoli.

Migalič Mijo iz Novakov. Zadnjikrat se je zglasil 1935 leta.

Ako bi kdo od izseljencev vedel za naslov od katerega imenovanih, je naprošen, da ga sporoči poslaništvu.

KOGAR ZANIMA

Izšla je knjiga "La Brigada Internacional". Dobi se: Aacucho 1073.

KVARTET "JADRAN" ZA KRATEK ČAS

Da ustrezemo želji ljubiteljev lepega in umetnega petja, ki nas vedno povprašujejo, kdaj poje kvartet Jadran, tem potom sporočamo, da jugoslovanski kvartet "Jadran" (Arión) poje na L. K. 10, RADIC CULTURA, vsak četrtek ob 7, 8 in 9,45 uri zvečer.

Kuharica dobi službo

Kuharica srednjih let dobi takoj službo. Zglasiti se je: ul. Fraga 1001 esq. Céspedes. Plača dobra!

V DOMAČE KRAJE JE OD- POTOVAL

BANCO GERMANICO na sporočilo da si je pri njem oskrbel prevoznico Josip Lah, doma Dutovelj na Krasu, ter se 3. t. m. s parnikom "Neptunia" odpeljal proti domu.

Josip Lah, oče našega rojaka in gostilničarja Josipa Laha, ki ima svojo obrt v ulici Fraga, je bil pri siljen radi družinskih in gospodarskih razmer v domovini, nas zapustiti.

Želimo mu srečno vožnjo in rado- voljno bivanje v domačem kraju!

IZ UPRAVE

"Kosovo". — Dospelo prepozno za to številko, pride v prih. Pozdrav!

J. M. Berisso. — Istotako dospelo prepozno, pride v prih. številko. Pozdrav!

I. Vever. — Naročnino prijeli v redu. Koledarja letos ne bo. Pozdrav!

J. S. Ohaco. — Bomo spremeni- li ime. Pozdrav!

KROJAČNICA

Peter Capuder

se priporoča cenjenim rojakom
Río Bamba 879 — Bs. Aires

Pozor

Pozor

Zemljišča v Floridi FCCC

prav ob postaji in z 5 kolektivni, na razne strani, po veliki AVENIDI DEL TEJAR

Na lepem visokem kraju

se oddajajo na 120 mesecev od 14— mšn. do 20.— mšn. —

Kupec dobi na zahtevo tudi opeko in ostale potrebščine za zidanje. 23 minut od Retira in stane \$1,85 na teden

Nadaljna pojasnila daje:

NEMESIO V. MURGULA

ANDREJ SKRBEČ

Avda. San Martín 3801.

calle Italia 3467

U T. 84 (Almacen) F L O R I D A FCCC

CERVEZA FRESCA
QUILMES
EN BOTELLAS DE LITRO
CON FRIO O CON CALOR
BEBE QUILMES,
LO MEJOR

bilo v redu, manjkalo je samo še ime grofa Orlova. Katarina je smatrala Gregora Orlova kot edinega človeka v Rusiji, ki bi lahko potepal in uničil upornika Pugačeva. Brez dvoma je bil grof Gregor Orlov brezobzirnejši in okrutnejši od vseh Katarininih generalov.

Potemkin vzame pero v roko. Toda roka se mu je tako tresla, da je moral pero zopet odložiti.

—Ponarejenje — zakliče Potemkin. — To je ponarejitev in jaz slutim, da delam to proti Katarinini volji. Čeprav me ljubi, vseeno ni nikdar dovoljevala, da bi se vmešaval v njene državne posle.

—Toda sedaj gre zame! Sedaj ne bom dopustil, da bi Katarina ravnala proti moji volji!

Potemkin pograbi zopet pero in napiše s krepko roko na prazen prostor:

Aleksander Potemkin, general-major Preobraženskijeve garde
Napisane besede hitro posuši in skrije listino v žep.

—Kocka je padla, — zavpije Potemkin, — sedaj pa se me naj Bog usmili!

—Toda v tej borbi imam zaveznika, in ta je — ljubezen! —

Vrata se odpro in v sobo stopi carica.

Že je bila oblečena v svojo novo uniformo. Potemkin vzklikne od začudenja, ko jo je zagledal. Bila je zares prekrasna.

—Oh, moja Katarina, — zakliče Potemkin in poklekne k njenim nogam. — Lepa si — kakor boginja vojske!

Katarina mu ponudi roko v poljub.

—Samo zate, Aleksander, sem lepa, — mu zašepeče carica. — Oh, poredni človek, kakke skrbi si mi napravil!

Potemkin je molčal. Njegove roke pa so objele njeno krilo. Katarina se skloni in poljubi njegove lase.

—Pojdiva sedaj, — reče Katarina. — Na vse strani sem razposlala kocke, vsi generali bodo takoj skupaj.

—Jasno je, da bo tudi Gregor Orlov navzoč, sama mu bom izročila dekret. Ah, skoraj sem pozabila na to važno stvar! Prosim te, bodi tako ljubezniv in mi daj listino!

Potemkin izroči carici listino in se nakloni.

—Ali si napisal ime?

—Sem, — odvrne Potemkin. Zapečevala si mi!

—Hvala ti, Aleksander!

S temi besedami spravi carica dekret v žep, potem pa se obrne k Potemkinu in mu zašepeče:

—Poljubi me še enkrat, moj Aleksander. Minile bodo ure, preden te bom zopet mogla objeti, — ure, ko bova med tujimi ljudmi. — Tudi grof Orlov bo zraven; ta naju bo gotovo kar požiral s svojimi pogledi.

—Ali, kako bom zopet srečna, ko si bom v svesti, da je ta človek daleč od naju, daleč od Petrograda! Od- dahnila se bom, kakor da bi se bila more osvobodila! Dragi moj Aleksander, potem bova zopet živela samo za najino ljubezen.

Potemkin jo objame in strastno poljubi.

V tem se zaslišijo koraki Katarina

se hitro osvobodi iz Potemkinovega objema.

Vrata se odpro, komornik pa javi, da so konji pripravljani.

—Pojdiva, Potemkin! — Zakliče Katarina svojemu miljencu. — Spremljajte me!

Nekaj trenutkov pozneje sta jahal Katarina in Potemkin, obdana od dvornega spremstva, k vojski, ki je hotela na vzhod, da požene in uniči upornika Pugačeva.

63. POGlavJE

Vojskovodja Potemkin

V nepreglednih, bleščečih vrstah je stala Preobraženskijeve garda na velikom polju pred južnimi vrati Petrograda.

Veličasten prizor se je nudit gledalec ob pogledu na vojsko. Zdelo se je, kot da bi bil vsak posameznik že po naravi vojak.

Bleščeče orožje, neoporečne uniforme, zastave, godba, častniki z izdrtimi sabljami — to je bila prekrasna slika sredi lepega predpoldneva v pomladi.

Nekaj korakov oddaljeni od vojaških vrst so stali generali. Že od daleč si lahko razločil grofa Orlova na svojem prekrasnem vrancu. Bolj kakor kedaj poprej, je sijala z njegovega obraza — samozavest.

Zdelo se je, kot da so vse slabe preizkušnje zadnjih let šle mimo nje ga, ne da bi pustile kakršnokoli vidno sled za seboj. Zdelo se je, da se je neverjetno pomladil. Na njegovem obrazu se ni odražala žalost, ali pa poparjenost.

Jasno je bilo, da ga smatrajo vi-

soki častniki še vedno kot središče ruske vojske, kod vodjo generalov. Vsi so se namreč trudili, da mu stisnejo roko in poreko kako prijazno besedo v pozdrav. Če pa je koga nagovoril in se z njim dalj časa pogovarjal, je smatral to vsakdo za veliko čast.

Ko so v Petrogradu zvedeli, da bo carica obiskala vojsko, ki odhaja na vzhod, se je zbrala okrog polja velikanska množica radovednežev.

Petrograjčani niso nikdar zamudili prilike, ko so lahko gledali svojo carico. Vedeli so, da Katarina ni nikdar boljše volje, kakor ob priliki vojaških parad. Marsikateri je uporabil priložnost in prinesel s seboj kako prošnjo, upajoč, da bo srečal carico Katarino in ji prošnjo izročil.

Petrograjčani so bili posonsni na svojo sijajno gardo in so veselih obrazov motrili lepe uniforme, postavne vojake in ogromne topove. Katarina je ustvarila vse to po smrti Petra III.

Največ hvale gre pri tem pravzaprav grofu Orlovu, ki je preuredil vso rusko vojsko. Vojska ni tega pozabila. Med ljudstvom pa je postal grof Orlov radi svojih ureditev splošno priljubljen in ni bil nikoli drugače imenovan kakor "črni grof".

Med generali se je razvil živahen razgovor. Govorili so — samo ob sebi umevno — o čudnem boju, ki se je bil sedaj razvil v Rusiji. Polagoma so namreč vsi spregledali, da Pugačev upor ni samo neznatno podjetje razbojnika iz lopova, temveč da je to resna stvar, ki bi mogla strmoglaviti carico in vladu. Vesti,

Prijateljstvo med moškim in žensko je pa le kratkotrajno. Traja od prvega srečanja do prvega poljuba.

Po prvem poljubu pa ni več prijateljstvo.

Nič se ne čudi

— Ali ste čitali, da v našem mestu vsako leto brez sledu izgine sto petdeset ljudi?

— To mi je že znano — sem namreč krojač.

Zakonski prepir

— Pri Kačičevih je pa zavladala v hipu tišina, čeprav je bil še pravkar takšen vik in krik!

— Pri njih je zmerom tako. — Najprej si pomečeta vse posode in krožnike v glavo, potem pa skupaj sedeta in jih pričneta lepiti.

ki so prihajale iz meje, so bile zelo žalostne. Posebno porazno je delovalo dejstvo, da se je Pugačevu posrečilo zavzeti ponosno orenburško trdnjavo in v njej zapreti kneza Daškova.

O strašni nesreči, ki je doletela Orenburg, o strašnem prelivanju krvi, ni slutil še nihče ničesar.

Pritrjevali so Katarini, ko se je odločila, da uniči upornika in vrne s tem mir Rusiji. Da pa je poslala v vojni preobraženskijevo gardo je bil vzrok, da je hotela samo z enim, toda silnim železnim udarcem uničiti razbojnika.

Nihče ni dvomil, da ne bo grof Orlov vojskovodja. Zbrana množica ga je zategadelj pozdravljala ter mu klicala:

—Živel grof Orlov!

Orlov pa je ljubeznivejši nego kardakoli poprej odzdravljajal na vse strani in se pri tem fino smehljajal.

Naenkrat zavrh množico. Z bliskovito naglico se je širila vest: —Carica pride!

V daljavi se je valil po cesti oblak prahu.

Vrste vojakov vztrepetajo, toda samo za trenutek. Vaak vojak se ponoano vzravna, častniki pa prelete z očmi še enkrat vse polke.

Grof Gregor Orlov da generalom znamenje in vsi odjahajo carici naproti.

—Živela carica Katarina! — je donelo od vseh strani. — Živela velika carica!

(Nadaljevanje sledi)